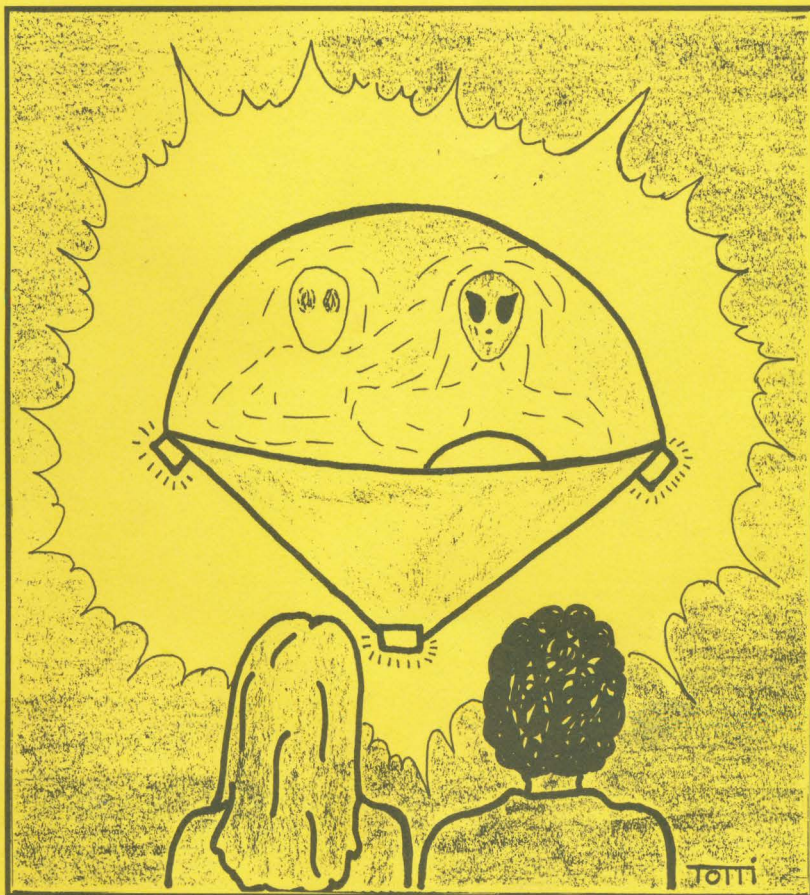


1992 - 11. ÅRGANG



NÆRKONTAKT VED HAMAR

ABONNEMENT KR 70. -

-

LØSSALG KR. 35.- PR. NR.



TIDSSKRIFTET UFO NR.1 1992 - 11. ÅRGANG

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende forening

ISSN 0800-1758

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 062-90 752

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 05-23 17 59

Abonnement/medlemskap

Tidsskriftet UFO utkommer med 2 ordinære nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1992 kr. 70,-. Beløpet betales enklest over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og utforskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlig for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg, men forbeholder seg retten til å redigere/forkorte.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand

Informasjons og kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500 m. automatisk tlf. svarer
Mobiltlf.: 080-81 800

Rapportsentral

Torfrid Urdal
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne
Sølvreven 10
3033 Drammen
Tlf.: 03-88 52 62

UFO-NORGE Sør

Einar H. Glendrange
Midtreina 28
4400 Flekkefjord
Tlf.: 043-23 814

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE Midt - kontaktperson:

Geir Belsvik
Marithaugen 5
7350 Buvika
Tlf.: 07-86 50 22

UFO-NORGE Nord - kontaktperson:

Øyvind Aarsnes
Gneisveien 99
9022 Krokeldalen
Tlf.: 083-30 021

Trykk:

UFO-NORGE, avd. Vest.

... FRA REDAKSJONEN

Det ble sommer før våre bidragsytere fikk summet seg til å levere stoffet til dette første - av tre - numre i år. Vi må bare beklage at fritiden også krever andre aktiviteter av våre folk, men et gode er at så blir det kortere intervall til de to siste numre.

I 1991 ble vi gledelig overrasket av mottatte kr. 12.100 i gavepenger fra våre rause medlemmer. Hjertelig takk!

Noe av kapitalen er investert i en ny PC, som forhåpentlig vil sette fart på levering av stoff til bladet.

Presseklippene vi har mottatt hittil i år, forteller at det stadig sees mystiske lys på himmelen, og et av dem landet på Osterøy natt til andre

juledag i fjor! Avd. Vest har undersøkt saken og intervjuet vitnet, og Mentz Kaarbø forteller nærmere om dette annet sted i bladet.

Vi gjør ellers oppmerksom på vår leserundersøkelse - se vedlagte spørreskjema - og ber våre lesere ta seg tid og råd til å besvare dette. Det vil gi oss ny og verdifull informasjon om vår leser-skare, og vil kunne medføre et bedre tidsskrift tilpasset lesernes smak.

De av medlemmene som ennå ikke har betalt for 1992, vil finne et girokort i denne sendingen. Vær vennlig å fornye ditt medlemskap snarest!

FINK

INNHold :

SIDE

Fra redaksjonen	3
Rapportnytt	4
UFO-Sveriges Riksstämman	8
Tilfellet Berit Clemmensen Del 1	10
Nærkontakt på Osterøy	16
Howard Menger i Oslo	20
Observasjon av lysende objekt i Dyrøy	21
Har vi stagnert?	25
Holdninger!!!	29
Svensk videofilm oppklart	30
Udefinerte gjester	31
Presseklipp	34
Et ekte UFO	37
Videoanmeldelse	39

RAPPORTNYTT

Av Torfrid Urdal.

Det har vært uvanlig stille på rapportfronten siden sist. Man kan jo begynne å lure på om det er noe i ordtakene "Stille før stormen"... For det er ingen tvil om at det skjer ting utover det ganske land. Det har bare vært vanskelig å få inn rapportskjemene til boks 24, Duken. Og de siste rapportene som dalte ned på vårt skrivebord, forteller om svært interessante ting; nærkontakt av tredje grad.

Rapportoversikt

Vi begynner med fjorårets siste rapport:

Røskeland på Osterøy

26. desember 1991 var en dame ute for å lufte hundene sine, da hun ble oppmerksom på en kraftig dur. Litt senere så hun en gjenstand med svak belysning, som beveget seg over Burkelandsfjellet, og landet ved en vei ca. 15 meter fra kvinnen. Se egen artikkel om denne saken annet sted i bladet.

Guddal

Sindre Naterstad fra Seimsfoss melder om en observasjon 12. januar 1992. Hans så på en stjerne gjennom teleskop, da det dukket opp en lysende

gjenstand som fløy i en myk siksakk-bevegelse, og forsvant.

Alvdal

14. januar ble ekteparet Agnes og Egil Selboe oppmerksomme på flere merkelige lysfenomener i lufta ved Tronfjell.

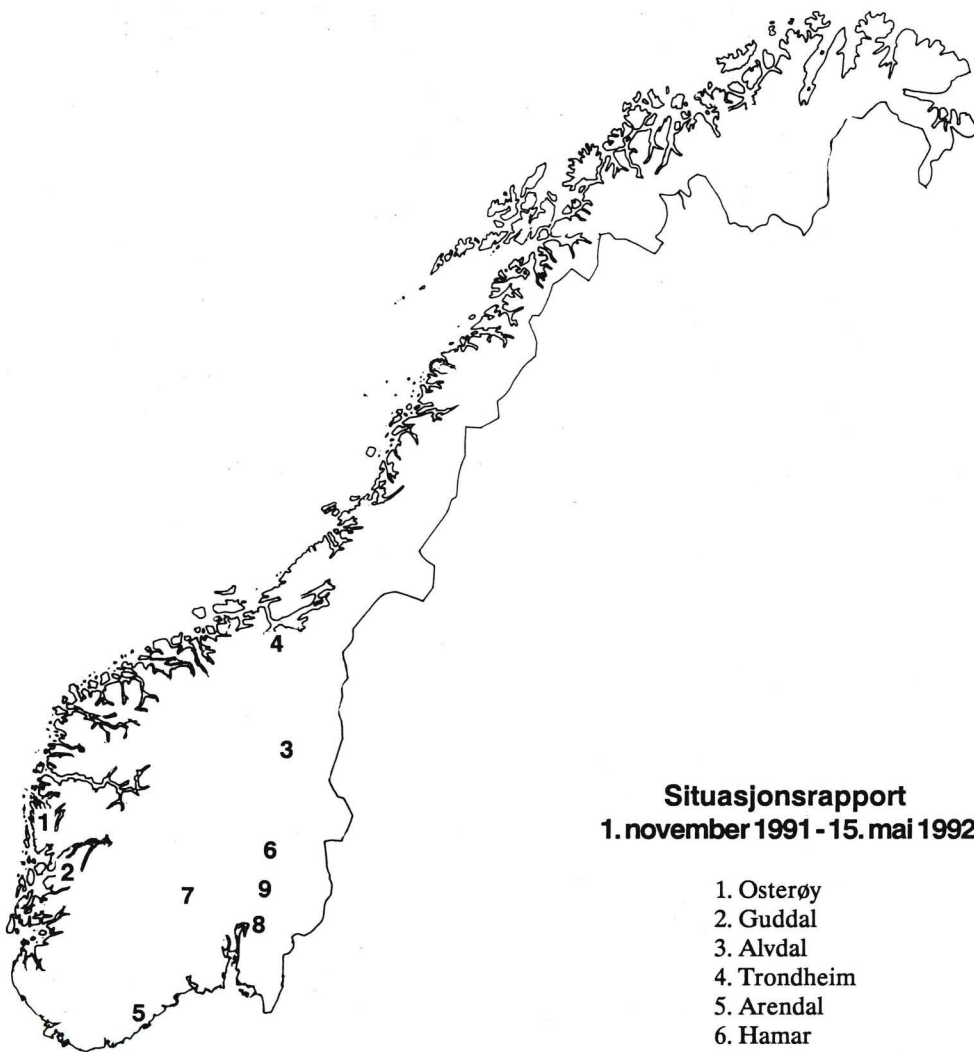
De var i ferd med å gå til sengs kl. 22.00, da de ved en tilfeldighet kom til å kikke ut av vinduet. Et lys på størrelse med en stor stjerne, begynte plutselig å bevege seg. I det samme kom en mengde lyspunkter, opptil 10 stykker, som beveget seg rundt og rundt i sirkel. Ekteparet sto ikke og så ut hele tiden, men gikk til og fra vinduet. Den siste gangen de så ut, la de merke til en ny stor "stjerne" som ikke hadde vært der før. Den

Oversikt over de viktigste observasjonene registrert i perioden 1. november 1991 til 15. mai 1992.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Antall obs.	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
26.12.91	00.30 NNT	45 min.	Røskeland, Osterøy	1	Objekt m. landing	
12.01.92	12.15 NNT	?	Guddal	1	Lysende gjenstand	
14.01.92	22.00 NNT	45 min.	Tronfjell v. Alvdal	2	Div. "stjerner"	
21.01.92	?	?	Trondheim	Mange	Rødgult lys m. "kjerne"	
21.01.92	21.30 NNT	10 min.	Hisøy v. Arendal	1	Objekt ved vanntårn	
09.03.92	22.00 NNT	?	Hamar	2	Nærkontakt m. obj. m. humanoider	
09.03.92	?	?	Hamar	2	-- " -- (samme vitner som over)	
19.04.92	24.00 NST	2-20 min.	Veggli i Numedal	3	Fenomener m. lysblink	
02.05.92	04.30 NST	2-3 min.	Strømmen	1	Rund kule m. hvitt lys	
12.05.92	?	?	Gullverket, Eidsvoll	2	"Stjerne" + flere blinkende lys	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN



Situasjonsrapport 1. november 1991 - 15. mai 1992

1. Osterøy
2. Guddal
3. Alvdal
4. Trondheim
5. Arendal
6. Hamar
7. Veggli
8. Strømmen
9. Eidsvoll

oppløste seg plutselig til mange små stjerner, som begynte å sirkle rundt før de forsvant ut av syne. Det hele sto på ca.45 minutter. Ekteparet hadde aldri opplevd maken, og sier at det slett ikke var snakk om nordlys. Agnes Selboe sier til avisen Østlendingen at hun har godt syn, og oppfatter seg selv som rimelig fornuftig.

Trondheim

21. januar ble det observert et rødt lys på himmelen. Fra flere forskjellige steder ble det meldt om et rødgult lys som "sprutet" utover fra en "kjerne". Saken ble tatt opp i nærradioen (Radio 1), der folk ringte inn.

En ringerunde til forskjellige instanser viste at det ikke hadde vært noen rakettoppskytning fra Andøya Raketttskytefelt, ingen militære øvelser i dette området og Meteorologisk Institutt meldte at det ikke var værforhold for kulelyn/torden.

Dagen etter fikk saken sin oppklaring: Det hadde vært brenning av granater på Søberg, Forsvarets leir for lagring og vedlikehold av ammunisjon.

"SørlandsUFOet"

Det skjer stadig saker og ting ved Arendalskanten. Vi har dessverre bare fått tak i "annenhånds informasjon", og etterlyser derfor aktive UFO-NORGE-medlemmer på denne kanten som kan hjelpe oss med å få inn rapporter.

For å vise til hva slags observasjoner som blir gjort, tar vi med en hendelse fra 21. januar i år.

Arendal

Tirsdag 21. januar kl. 21.30 ble det sett et objekt, som beskrevet på tegningen. Det beveget seg forbi Hisøy vanntårn og mast. Den var synlig i ca. 10 minutter, mens den beveget seg fram og tilbake sidelengs, sett fra Ormevika. Observatøren hadde aldri sett noe lignende før - og vi er også enig i at det ikke ligner på noe kjent fartøy.

Nærkontakt ved Hamar

9. mars hadde to kvinner en observasjon som var uvanlig og skremmende. Det er ikke så ofte vi får inn rapporter om nærkontakt av tredje grad i Norge - selv om det på verdensbasis forekommer forholdsvis ofte.

Kvinnene forteller at de var på vei hjem ca. kl.



Hisøy vanntårn ved Arendal, 21.01.92

22.00 da de hørte en lyd - en lavfrekvent lyd som ikke bare kunne høres, men også føles. Den blir beskrevet som en mellomting av tog og en bil på tomgang, lyden var dyp og vibrerende.

Plutselig så de et voldsomt, kraftig hvitt lys, og konturene av en gjenstand inne i lyset. Lyset blendet og sved i øynene, likevel klarte de ikke å la være å se på dette underlige som sto 2-3 meter over bakken, ca. 10-15 meter foran dem på veien. Objektet var trekantet nederst og hadde en kuppel av gjennomsiktig glass (eller et annet stoff), og på tross av det sterke lyset kunne de se tre lys på utsiden av hver spiss (se tegning). Plutselig døde lyset bort, som ved bruk av en lysdemper. Kvinnene trodde objektet var borte, men med ett var det der igjen. Nå så de tydelig at det satt to personer inni, som rørte seg "hakete". Kvinnene gikk mot objektet, på tross av at de var livredde og følte sterk uhygge. Personen til høyre hadde noe rattlignende foran seg, og det så ut som han hadde langt lyst hår. Den ene kvinnen påpeker at det kan ha vært lys som strålte, og ikke hår. Hun fikk også en uhyggelig øyekontakt med denne personen som nå ikke var mer enn 2 meter unna. Han hadde store sorte øyne, som muligens var skrådd øverst. Inne i disse sorte øynene så hun tydelig sorte pupiller. Blikket var kaldt, gjennomtrengende og ondskapsfullt.

Gjenstanden forsvant ganske plutselig, den ble

bare borte uten at de kunne beskrive om den forflyttet seg eller ikke.

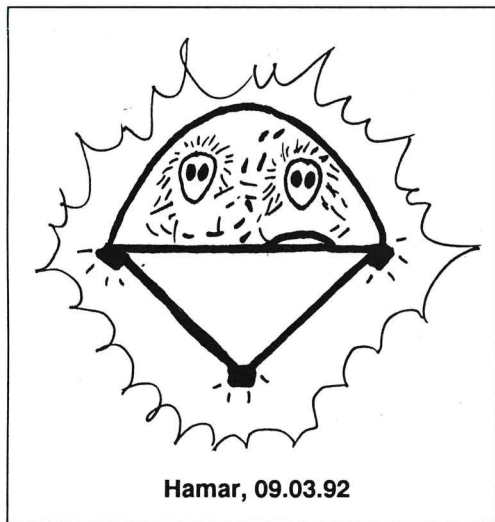
Senere på kvelden, hjemme hos den ene av kvinnene, hørtes den samme lyden utenfor soveromsvinduet. Lyden steg, slik at kvinnene trodde farkosten skulle fare tvers gjennom rommet, og de dukket ned. Det virket som om det for rett over hustaket, og kvinnene beskriver det som om det gikk et jordskjelv gjennom kroppen.

Denne opplevelsen var om mulig enda mer uhyggelig enn hendelsen på veien.

Tidsangivelse er umulig å gi da de ikke hadde tidsbegrep verken ved hendelsen på veien eller i soverommet.

Begge fikk øretetthet og blødde neseblod samtidig. I en uke etterpå hadde den ene synsforstyrrelser. I en hel måned etterpå følte de seg fullstendig tappet for energi.

De to kvinnes beskrivelser av opplevelsen stemmer godt overens, med unntak av at den ene



ikke kunne beskrive noen detaljer angående personene inne i fartøyet, hun så bare armenes bevegelser og konturene. Og hun mente at det var mer et rundt fartøy, istedet for trekantet nederst som den andre beskrev. Den ene er interessert i regresjon eller hypnose, fordi hun føler at det har skjedd mye de ikke kan huske.

En svært spennende rapport altså, og vi følger opp etter hvert med mer informasjon.

Veggli i Rollag kommune (Numedal)

Natten mellom 19. og 20. april, ca. kl. 24.00, ble det observert ukjente lysfenomener på nattehimmelen.

Observasjonene ble gjort i et område som Luftforsvaret bruker som lavtflyvningsområde, så jagerflyvirksomhet er svært vanlig. Tre av vitnene er meget flyinteresserte (én er aktiv seilflyver), og lysene var ikke sammenlignbare med lysene på hverken sivile eller militære fly. Dessuten var de observerte fenomenene tilsynelatende helt lydløse. Flyvehøyden ble anslått til å ha vært stratosfærisk; flytid fra horisont til horisont var ca. 2 minutter.

Det er gjort mange observasjoner i samme området. Satelitter kan utelukkes.

Ved én anledning stoppet fenomenet opp og sto stille i 20 minutter før det forsvant i stor fart. Brødrene Thorleif Magne og Bjørn Kristian Lentz forteller at objektet kom fra sør-sørøst mot nord-nordvest, og de ble oppmerksomme på det p.g.a. noen kraftige hvite lysblink. Sett gjennom kikkert ble det klart at lysblinkene så ut som lysstråler/streker, vekslende med et svakt gult lys som var usynlig for det blotte øye. På sin vei over himmelen hadde fenomenet følgende rekkefølge i lysforandringen:

- *1: svakt gult lys i 1 sekund.
- *2: sterkt hvitt lysblink/streker.
- *3: svakt gult lys i 1 sekund.
- *4: mørkt i 1 sekund.

Denne rekkefølgen ble gjentatt under hele ferden.

Strømmen

2. mai rapporterer en dame om en stor rund kule med hvitt lys. Damen var oppe i et nødvendig ærend kl. 04.30 om natten, da hun fikk se et merkelig fenomen fra vinduet. 300 meter borte fra huset ligger det en låve, og rett over låvetaket så hun en stor rund kule som hadde et kraftig hvitt lys. Hun beskrev størrelsen som en tiøring på armlengdes avstand.

Objektet sto stille i ca. 2-3 minutter, før det forsvant. Hun så ikke hvordan det forsvant, for hun hadde reist seg opp for å gå nærmere vinduet, og på dette korte øyeblikket hadde det forsvunnet.

Eidsvoll

Natt til 12. mai ble merkelige fenomener sett på himmelen over Gullverket.

To menn så et lysende punkt, nærmest som en stjerne, som beveget seg fram og tilbake, opp og ned. Samtidig så de flere blinkende lys rett over hodet på seg. Disse lysene dannet en sirkel. Lyset skiftet hele tiden i farge og posisjon. På en måte kunne det minne om nordlys, men de som så dette, avviser at det kunne ha vært noe slikt.

Voss

Det fortsetter å strømme inn rapporter fra dette området. I forrige nummer etterlyste vi flere vitner i området rundt Voss. Hittil har vi ikke fått inn noen som kan fortelle om det samme som denne innsenderen og hans kamerat. Fra 1984 til 1991 har han registrert 555 objekter, og han angriper UFO-NORGE for manglende interesse og engasjement. Han sammenligner med Hessdalen og det store prosjektet vi hadde gående der. Og han beskylder oss for å ha hengt oss opp i en flyteori vedrørende Vosselysene.

Derfor gjør vi nå oppmerksom på at det ikke hadde blitt noe prosjekt i Hessdalen, dersom det bare hadde vært en eller to personer som meldte fra om uforklarlige ting. I Hessdalen så praktisk talt hele befolkningen disse lysende fenomenene, og tilreisende kunne også se og fotografere disse.

UFO-NORGE har vært på Voss ved to anledninger. Vi har ikke medarbeidere nok, eller god nok økonomi til å ha folk stasjonert på spesielle steder over lenger tid. Vi er en privat, uavhengig organisasjon, og må avgjøre i hvert enkelt tilfelle hvor vi skal sette inn ressursene.

Vi har fått tilsendt en videofilm av fenomenene (som observatøren kaller for "UFO-kabiner") etter å ha oppfordret til å ta bilder/video. Dessverre er det ikke brukt stativ på kameraet, noe som er absolutt nødvendig. Et hvilket som helst lyspunkt kan få den utroligste bane når man filmer for hånd. Det finnes heller ikke referansepunkter (fjell, landskap, o.l.), derfor er det umulig å trekke noen konklusjoner på grunnlag av videofilmen.

Vi i UFO-NORGE bestreber oss på å ha et åpent sinn uten skylapper og følger oss urettferdig

angrepet. Vi hevder ikke å vite med absolutt sikkerhet hva denne observatøren ser. Men beskrivelsene tyder på forbipasserende fly, noe som våre representanter bekreftet ved selvsyn. Vitnet på Voss har en teori om at flyduren som av og til høres, er UFO'ets måte å kamuflere seg som et fly. Og samtidig som han i kraftige ordelag beskylder oss for å neglisjere ham, sier han at han håper vi ikke kommer dit med instrumenter, fordi fenomenet da sannsynligvis vil forsvinne.

Vi etterlyser fortsatt flere vitner i området, og er interessert i alle informasjonen som kan belyse saken.

Rettelse:

I forrige nummer hadde vi en omtale av kornsirkene på Kjær i Vestfold. Vi oppga da at Kjær lå ca. 40 km SV for Tønsberg, noen få kilometer fra sjøen. Dette er for såvidt riktig, bortsett fra at det omtalte sted med kornsirkler lå et helt annet sted, nemlig ca. 9 km nord for Tønsberg, i nærheten av Skoppum. Vi beklager feilen. □

UFO-SVERIGES RIKSSTÄMMA

Göteborg 17.mai 1992

UFO-SVERIGE har avholdt sin årlige Riksstämman, denne gang på fantastiske Liseberg i Göteborg. Undertegnede ble innbudt som taler under vignetten "UFO på video, oförklarade föremål över Norge" ved Odd-Gunnar Røed. Halvannen time i beste sendetid som det heter. Dessverre kan jeg ikke gi noen uttalelse om hva resten av stämman inneholdt da jeg ikke fikk tid til å overvære dette. Men før Norgesinnslaget var det en halvtimes innslag om UFO-bølgen over Belgia, der trekantede objekter har herjet en tid, og som UFO-NORGE har bestilt video av (uten respons ennå). Det var svensken Torbjörn Berglund som presenterte dette, og var nødt til å greie seg med en del amerikansk materiell og diagrammer da den utlovede belgiske video ble oppgitt til å sitte fast i den belgiske tollens.

Fremdeles et spennende emne, men vi etterlyser den utlovede filmen her til lands.

Etter det norske innslaget som inneholdt det siste i filmer og spennende rapporter, dukket Örjan Björkhem opp med en time "Ombordtagningsfall och hypnos". Dette fikk jeg som sagt ikke sett. Jeg fikk heller ikke med meg paneldebatten klokken 16.15, for da var vi på vei til ferge, hjemland og 17. mai.

Liseberg viste seg fra sin aller beste side i solskinnet og det var forbausende mange nordmenn der med flagg, sløyfer og det hele. Og aller best, så vidt jeg kunne se, fylla var lagt igjen hjemme.

Kort fortalt så inneholdt det norske foredraget det siste innen video. Presentasjonen begynte med en urpremiere på en fransk film fra Ringebu, tatt opp i 1985. Dessuten urpremiere på filmen til Torfinn Tonning tatt opp ved Torpo i Hallingdalen i 1986. I tillegg ble det presentert

en del dias fra Arendal tatt i november 1981, disse skulle etter planen etterfølges av en dagslysvideo som dessverre ble trukket tilbake i tolvte time. Videre fulgte en bred dekning av sporene ved Øydeskyvatn, påsken 1991, med ditto oppfølging av Raufoss-saken i oktober. Kvikne-saken med de store utladningsblaffene fra Nord-Østerdalen 30. august samme år fulgte deretter, for så å rundes av med en helt fersk nærkontakt av tredje grad fra Hamar i år. (Se forøvrig Rapportnytt på side 4.)

Det virket som om dette var interessant stoff, folket satt i ro og var våkne.

Det ble som sagt liten tid til å overvære resten av stämman, men jeg fikk da en prat med de fleste i styrelsen. Vi pratet litt om det nye Rapportskjemaet som vi utarbeider i fellesskap, og at vi i den forbindelse snart må ha et møte.

Med nasjonal oppofrelse Odd-Gunnar Røed. □

Observasjoner i "Den argentinske trekant"

Siden midten av juli 1991 er det sett et utall av ufoer og liknende fenomener i byen Victoria i den argentinske provins Entre Rios. Lys har krysset himmelen. I august ble det til og med sett og fotografert fremmede fartøyer og ikke-jordiske vesener. Et TV-team har etter hva som sies, fotografert et landet fartøy.

UFO-forskere fra hele verden har valfartet til Victoria. Ja selv NASA sies å ha sendt teknikere avgårde utstyrt med de mest moderne instrumenter. I midten av august så vitner noen svært høye, ikke-jordiske vesener nær et landet UFO. Ifølge øyenvitner kom det et kraftig og truende lys fra fartøyet.

I begynnelsen av september fortalte noen observatører at de hadde sett 10 små lys fly ut av et stort lys, som var landet. De små lysene fløy rundt like over bakken, før de igjen fløy inn i det store, som deretter lettet og fløy bort.

En lokal TV-journalist, Ramon Pereyra, sa i sin TV-reportasje: "Mange mennesker har inntil nå nektet å tro på beretningene, men nå har 90 prosent av innbyggerne i Victoria selv sett de merkelige lysene".

Ifølge Edgardo Fontanet, som er talsmann for en argentinsk UFO-forskningsgruppe, er det "ingen tvil om, at utenomjordiske nå har valgt trekantområdet omkring Victoria i Argentina som mål for et øket antall besøk på jorden".

En del rapporter hevder at et stort antall innbyggere i fjerntliggende landsbyer i området forsvant, da de gikk ut for å lete etter de mystiske lysene.

Kilde: *International UFO News Bulletin* nr. 5/1991.

TILFELLET BERIT CLEMMENSEN 1. del

Av Mentz Kaarbø.

I denne artikkelen offentligjør vi for første gang historien til en kvinne som i store deler av sitt liv har hatt en hel del merkvverdige opplevelser. Kvinnen, som artikkelforfatteren har kjent i mer enn fire år, står nå frem med sine opplevelser, vel vitende om at noen kanskje vil synes at de er for fantastiske og kontroversielle. Likevel står hun inne for det hun har opplevd, og vi gjengir her et utdrag av hennes livshistorie slik at leserne selv kan gjøres seg opp en mening. For å gi en mest mulig utfyllende presentasjon, har vi delt opp artikkelen i to deler. Neste del kommer i nr. 2, 1992.

Forhistorien

UFO-NORGE ble kjent med Berit Clemmensen (BC) nærmest ved en tilfeldighet. I 1987 bodde det en franskmann, Jean-Luc Rivera (JLR) i Oslo. I løpet av høsten samme år kom han i kontakt med Odd-Gunnar Røed i Komiteen. Det viste seg at han var meget UFO-interessert og hadde tidligere bl.a. studert og bodd i New York, USA. Der hadde han arbeidet sammen med Budd Hopkins og assistert ham i forbindelse med undersøkelser av såkalte nærkontakter av 4. grad. Det viste seg at fru Clemmensen hadde lest Budd Hopkins bok "Tapte timer" noen år tidligere og hadde sendt et brev til ham for å fortelle om sine egne opplevelser. Da JLR kom til Oslo, fikk han beskjed fra Budd Hopkins om å prøve å kontakte BC. I januar 1988 lyktes det ham og Odd-Gunnar Røed å oppspore henne, nærmere bestemt til Valestrandsfossen på Osterøy, vel en mil nordøst for Bergen. Det første møtet med BC fant sted i hennes bolig på Skår nær Valestrandsfossen i slutten av januar 1988. Tilstede var JLR, undertegnede, BCs yngste bror, samt en interessert bekjent.

Personlige opplysninger

BC er 65 år gammel, skilt, og har i de siste 20 årene bodd fast på Skår, ca 2 km nordvest for Valestrandsfossen. Hun ble født på Osterøy og vokste opp på familiens gård, på det samme

stedet hvor hun nå har bolig og hvor hun bor for seg selv. Hun har totalt 6 søsken, hvorav de fleste er eldre enn henne. Mesteparten av disse bor enten på Osterøy eller i Bergensområdet. BC har også en sønn (39 år) som er gift og har to barn.

Berit Clemmensens opplevelser

På grunn av at det ville føre for langt å gå i detaljer mht. til alle BCs opplevelser, vil jeg her kort gjengi hovedtrekkene i hennes livshistorie. I neste nummer vil jeg presentere en del av det rapportmaterialet som andre, tildels uavhengige vitner har bidratt med, og som spiller en viktig rolle mht. vurderingen av saken. Der vil jeg prøve å komme med en enkel analyse, samt karakterisere det materialet som foreligger.

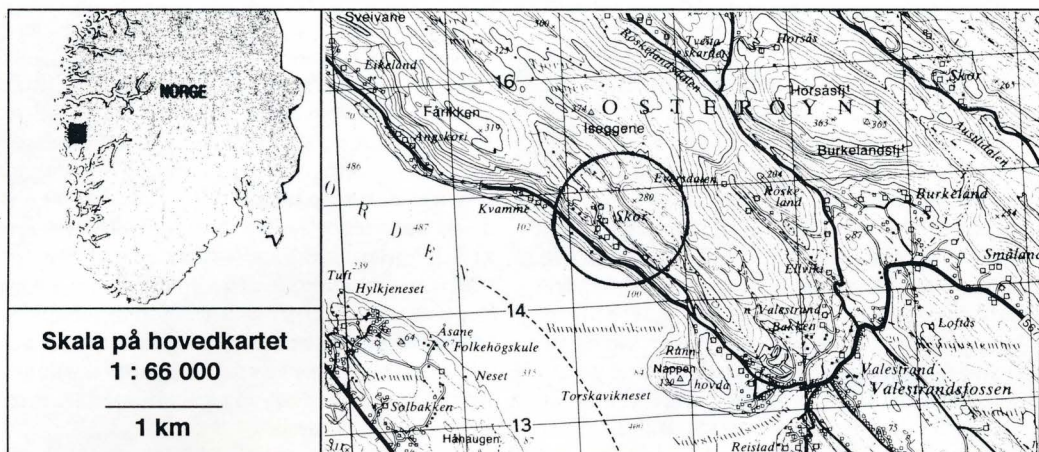
Totalt sett kan hennes opplevelser deles inn i tre hovedtyper:

A) Visuelle observasjoner av lysfenomener/"gjenstander" (klassiske UFO-observasjoner)

B) Drømmelignende tilstander, hvor hun påstår å kommunisere med vesener, mottar budskap, ser div. "landskap" etc. Hun har ved en del slike anledninger opplevd tilfeller av prekognisjon og hatt ut-av-kroppen-oplevelser.

C) Opplevelser som ikke går inn under hverken kategori A) eller B). Merkvverdige tildragelser av forskjellig art, ofte "i fullt dagslys".

Jeg vil nedenunder ta for meg hver enkelt kategori av opplevelser i noenlunde kronologisk



rekkefølge. Der hun har hatt flere forskjellige typer opplevelser på samme tid, vil jeg bemerke dette.

A) Observasjoner av UFO-karakter

BCs første opplevelse stammer helt tilbake fra da hun var omtrent syv år gammel (ca. 1934). Det var om sommeren og hun husker at hun lå i en høysåte like ved løen på gården. Ingen andre personer var i nærheten. Plutselig får hun øye på et lysende objekt som kommer ned fra fjellet som ligger østenfor gården (300-400 meter unna). Hun husker at hun observerte det noen sekunder mens det nærmet seg, deretter er det et nærmest et sort hull i hukommelsen. Hun har ingen erindringer m.h.t. hva som skjedde videre eller hvordan objektet forsvant. Hun har senere fundert på hva som kan ha hendt ved denne anledningen, og spekulert bl.a. på om hun ble bortført. En del fysiske og psykiske plager som dukket opp noen år senere, kan muligens - iflg. henne selv - settes i forbindelse med en mulig bortførelse med påfølgende "fysisk undersøkelse". Etter å ha lest Budd Hopkins "Tapte timer" sommeren 1982 kom hun inn på denne tanken.

Hennes neste opplevelse foregikk mens hun var ca. 12-13 år gammel (rundt 1939-40). Hun var sammen med en jevnaldrende venninne på et sted som heter Røskeland (ca. 1,5 km NV for Skår) en høstkveld. De gikk langs veien da de plutselig merket at landskapet ble kraftig opplyst. Den underlige belysningen varte noen sek-

under uten at de var istand til å retningsbestemme lyskilden. De følte at de var omsluttet av dette lyset, på en måte helt ulikt alle andre lyskilder som de kjente til. Lyset forsvant og vitnene var svært redde og oppspilt. De kunne ikke gjøre rede for hvordan de kom tilbake til Skår (mulig hukommelsestap); selvom BC mener at dette ikke nødvendigvis har noe med en evt. ny "bortførelse" å gjøre. Forklaringen kan være at de to venninnene hadde blitt såpass oppspilt at de ikke tenkte klart og nærmest automatisk greide å komme seg hjem. BC mener likevel at historien er et godt eksempel på hva hun har opplevd av merkelige ting.

Været ved observasjonen skal ha vært fuktig med yr/regn + tåke og det var etter mørkets frembrudd.

De neste opplevelsene kommer på et langt senere stadium i livet. I 1984 begynte hun å få observasjoner av regulær UFO-karakter i tillegg til en god del andre opplevelser.

I slutten av september dette året fikk hun se et merkelig lys på kveldshimmelen over Skår. Observasjonen kunne best beskrives som et skarpt hvitt lys på himmelen som hoppet rundt omkring i sikk-sakk-bevegelser. Det stoppet av og til opp, for deretter igjen å foreta noen voldsomme bevegelser. Hun la også merke til at det var en stjerne over eller bak dette fenomenet. Hun er klar over faren for forveksling med meteoritter, men mener å være sikker på at det var det ikke, da hun kjenner til slike astronomiske fenomener

fra før.

Den 3. november 1984 får hun oppleve noe som gjør et meget sterkt inntrykk på henne. Hun husker denne datoen nøyaktig fordi hun den angjeldende kveld hadde sittet og sett på Dagsrevyen og et av innslagene var begravelsen av Indira Gandhi (som ble skutt ned i et attentat noen dager før). Ca. kl. 20.00 får hun en innskyttelse om å gå ut av huset. Været er regnfullt og kjølig. Hun kler på seg og trasker ca. 200 m fra huset sitt opp til en gammel løe (på det samme stedet der hun hadde sin første observasjon 7 år gammel). Plutselig får hun se et, etter eget utsagn, fantastisk og skremmende syn. Over fjellet mot øst, tilsynelatende bare 400-500 meter unna, svever to lysende objekter som like etter begynner å fly om hverandre. Spesielt det ene er aktivt og raser rundt i luftrommet like over og øst for henne. Objektet var utstyrt med antenneliknende utvekster og syntes ved én anledning (mens det sto tett under det andre) å stråle ut et flammeliknende lys som var "spent" mellom de to objektene.

BC blir paralyisert og greier ikke å løpe vekk, på tross av at hun er livende redd. Det går anslagsvis 1-2 minutter, mens de to objektene vekselvis utfører fantastiske manøvre, inntil hun greier å rive seg løs og løper hele veien tilbake til huset. Like før hun begynte å løpe hadde ett av dem begynt å nærme seg henne.

Hun var i ettertid svært rystet av denne observasjonen og turde rimeligvis ikke gå ut alene etter mørkets frembrudd i en tid etterpå.

BC har nevnt en rekke andre detaljer i forbindelse med denne observasjonen; det bør være nok å si her at dette har vært den mest markante av alle hennes opplevelser uansett type. Det understrekes også at dette er den eneste **negative** opplevelsen hun har hatt. Det skulle i ettertid også vise seg at hun skulle få en slags "forklaring" på denne hendelsen.

I de påfølgende år (i perioden 1985-92) har hun hatt en del andre observasjoner av klassisk UFO-karakter. Fenomenene er ofte beskrevet som lysende "stjerner" som først befinner seg høyt på himmelen for deretter raskt gå ned mot horisonten og vokse kraftig i lysstyrke og utstrekning. Hastigheten kan variere; i noen tilfeller er den

meget langsom og varigheten kan være flere minutter. BC er, som tidligere nevnt, klar over faren for forveksling med meteoritter, satellitter og fly, men er helt sikker på at det ikke er disse fenomenene som gir opphav til hennes observasjoner. I de siste par år har hun til og med opplevd - etter først å ha konsentrert seg sterkt om å få se objektene - å observere dem på himmelen kort tid etterpå. BC mener bestemt at "de der ute" - dvs. utenomjordiske intelligenser - kan gripe inn i hennes liv bl.a. på denne måten og bekrefte for henne at de virkelig eksisterer. Disse vesnene har også vist seg i en del av drømmene hennes (se nedenfor) og kommunisert med henne igjennom disse.

Totalt er det snakk om 12-15 observasjoner av type A) i perioden 1934-1992.

B) Drømmer

Nøyaktig én uke etter observasjonen den 3. november 1984 får BC en merkelig drøm. Hun våkner om morgenen på vanlig måte, men like etterpå glir hun inn i en merkelig tilstand tilsynelatende midt mellom våkenhet og søvn. Noe av det første hun får se - "som på film" - er nærmest et tropisk landskap, observert ovenfra som igjennom et stort vindu. Det likner en fuktig regnskog, og hun har sammenliknet denne delen av drømmen som om hun satt i et romskip og var i ferd med å lande på en fremmed planet. Et par år senere får hun i en ukebladartikkel se en illustrasjon av tilfellet **Betty Andreasson's** opplevelser, som bl.a. innbefatter observasjon av et tilsvarende landskap. Denne illustrasjonen gir BC en typisk "a-ha opplevelse".

Det neste hun får se i drømmen er et kvinnelig vesen - en person som i utseende og bekledning minnet om kvinner fra det gamle Babylon, Mesopotamia eller Egypt. BC følte med en gang at denne personen utstrålte en form for visdom og overlegenhet - i positiv forstand. Hun drømte at de kommuniserte ved hjelp av telepati og det fremgikk at denne kvinnen var "én av dem" - en av de utenomjordiske som BC følte prøvde å ta kontakt med henne på forskjellige måter, bl.a. ved observasjonen en uke tidligere.

Et viktig trekk i denne drømmen var at hun så vesenet "som på film". Akkurat dette uttrykket

er brukt også om andre drømmer, samt tildels i forbindelse med opplevelser av type C). I tillegg virket det som om vesenet kunne "scanne" bildet av seg selv i drømmen. Med dette menes at BC først så hele vesenet + omgivelser; siden så hun at bildet ("rammen") konsentrerte seg om ansiktet og etterhvert også halsen på vesenet.

BC kan i ettertid gjengi en rekke andre detaljer fra denne drømmen; dessverre vil det føre for langt å gå inn på dem her. Det er nok å si at drømmen gjorde et dypt inntrykk på henne og hun har i årenes løp ofte referert til den.

Hun har siden hatt flere drømmer hvor hun bl.a. har sett hvite vesener som på forskjellige måter har vist henne ting: "Se hva vi kan!" - i tillegg til å formidle forskjellige budskap. Hun mener at disse vesnene, først "sett" noen uker etter observasjonen den 3. november 1984 er "de utenomjordiske" som står i kontakt med henne. En del av drømmene har ofte pekt tilbake på akkurat denne observasjonen, samt på en del andre som kom senere. Det understrekes at noen av hennes drømmer også kan sammenlignes med en del av dem som Whitley Strieber har opplevd, beskrevet i hans to bøker "Nærkontakt" og "Transformation".

I disse årene har hun også hatt andre typer drømmer; hun mener at hun i en del tilfeller fremstår som prekognitiv. Mange av disse drøm-

mene beskriver ting som hun i ettertid bare kan konstatere går i oppfyllelse. For noen år siden kunne hun bl.a. forutsi ulykker som skjedde med medlemmer av hennes egen familie, noe som førte til at det etterhvert ble fokusert på hennes opplevelser. Det er også snakk om drømmer med "ut-av-kroppen"-opplevelser, selvom BC (som kjenner til fenomenet fra litteraturen) ikke er helt enig i den betegnelsen. Det vil føre for langt her å gå i detalj. Undertegnede kan kun konstatere at det totalt er snakk om minst 12-15 drømmer av type B) hvor bl.a. disse tingene har vært inne i bildet.

C) Spesielle opplevelser

Ellers bør det nevnes at hun også har hatt en del ekstraordinære opplevelser mens hun har vært opptatt med sitt daglige liv og virke. Ved et par anledninger - midt på lyse dagen i Bergen sentrum, både innedørs og utendørs - har hun opplevd merkelige ting.

I april 1986, mens hun var på jobb som hjemmehjelp i en leilighet i Bergen, fikk hun et merkelig syn. Gjennom stuevinduet som vender ut mot gaten (Strandgaten, en sterkt beferdet sentrumsgate) får hun plutselig se at noe merkelig hender. Et ansikt blir tilsynelatende malt/tegnet opp på et vindu, plassert på huset på den andre siden av gaten; prosessen ble beskrevet som



“streker på en plakat”. BC prøver å sanse seg - for å se om det hele er en drøm - men bildet er der fremdeles. Hennes klient ser imidlertid ingenting, noe som får BC til å tro at hun er blitt gal. En stund etterpå, når det hele er over og hennes oppdrag utført, går hun ut på gaten og kontrollerer at ingen har klatret på fasaden på utsiden av huset. “Bildet” er samtidig heller ikke å se. Leiligheten og vinduet det er snakk om lå i 4. etasje.

Det skulle vise seg at ansiktet - tilsynelatende orientalsk i trekkene - lignet på et bilde av Betty Andreasson som BC tilfeldigvis får se noen dager senere.

En annen opplevelse var av en slags *deja vue* type, tidfestet til en gang i slutten av 1970-årene. BC befant seg i Bergen sentrum. Hun gikk i en av sentrumsgatene en vanlig hverdag i et dagligdags ærend. Det var som vanlig mange mennesker og biler omkring henne og intet uvanlig kunne merkes. Plutselig får hun en følelse av å være helt alene (isolert), ingen andre mennesker eller biler kan sees eller høres. Hun får en intens følelse av å være hensatt til en fjern fortid (100 år eller mer tilbake i tiden). Omgivelsene synes gammeldagse (gater, bygninger); spesielt blir gatelyktenes utseende fremhevet som om de var av svært gammel modell. Hun ser ingen personer. Denne intense følelsen av å være hensatt i fortiden varer bare noen sekunder. Hvordan hun “vendte tilbake” kunne hun ikke huske.

BCs medisinske historie

Gjennom hele livet har hun vært plaget av nyreproblemer. Spesielt har høyre nyre fungert dårlig; i de senere par tiår har den omtrent vært ødelagt. Hun påstår at nyreproblemene begynte da hun var 9-10 år. Hun følte bl.a. smerter ved en del anledninger. Et arr over den høyre nyreren ble oppdaget i 24-25 års alderen, uten at BC eller andre kunne gjøre rede for når dette evt. oppsto. Etter å ha lest Budd Hopkins bok “Tapte timer” i 1982 satte hun (etter å ha blitt satt på tanken av en UFO-interessert bekjent) både arret og nyreproblemene i forbindelse med sin første UFO-opplevelse. Hun har vært til medisinsk undersøkelse og behandling ved et par anledninger, uten at noen definitiv diagnose kunne

stilles.

Andre ting som har kommet frem er at hun i 10 års alderen hadde tildels alvorlige problemer under innsøvningsprosessen. Hun fikk ofte en sterk følelse av å bli kvalt. Dette varte i anslagsvis 3-4 år og også resten av familien la merke til det. Noen år senere ble hun også plaget av klaustrofobiske tendenser, spesielt i forbindelse med heiser.

BC setter disse plagene i forbindelse med hva som kan ha foregått ved hennes første UFO-opplevelse, spesielt med tanken på en eventuell bortføring.

BCs holdning til egne opplevelser

I de senere par år er hyppigheten av observasjoner og opplevelser blitt en del redusert for BC. Likevel føler hun seg mer og mer overbevist om at det virkelig er utenomjordiske intelligenser eller vesener som står i kontakt med henne og etterhvert prøver å bruke henne som talerør. Hun har ved gjentatte anledninger klaget på tingenes tilstand i verden, med krig, forurensning, nød og fattigdom. Hun mener at “de” etterhvert vil vise seg stadig oftere for folk over hele verden. Hun tror også at det er stor sannsynlighet for at de utenomjordiske intelligensene vil gripe inn i verden når tiden synes moden.

Reaksjoner fra naboer, slekt og venner

Opprinnelig var BC livredd for å stå frem med sine spesielle opplevelser. Hun var klinkende klar over at både familie, venner og naboer ville stemple henne som gal hvis hun gikk ut med det hun opplevde - selv i en engere krets. Da UFO-Norge første gang kom i kontakt med henne i januar 1988 var det under sterk tvil at vi fikk besøke henne. På dette møtet var, som tidligere nevnt, hennes yngste bror, Toralf Skaar samt en bekjent. Førstnevnte var i utgangspunktet kun interessert i slike ting; sistnevnte hadde i tillegg hatt en del opplevelser av paranormal art, tildels beslektet med BCs egne opplevelser.

Disse to personene, samt en nær venninne med interesse for BCs opplevelser, utgjorde den indre kretsen de første årene.

Når det gjaldt resten av familien var de (som i det hele tatt visste noe) tildels svært skeptisk.

BCs naboer på Skår måtte absolutt ikke vite noe, da hun var redd for å bli latterligjort.

Etterhvert skulle hennes egen holdning bli "myket opp"; kretsen av interesserte ble langsomt utvidet med medlemmer fra familien samt venner rundt omkring på Osterøy. Den store forandringen m.h.t. ønsket om å stå frem skjedde for ca. 2 år siden, da hun sa seg villig til å stå frem med fullt navn - i tilfelle dette skulle bli aktuelt. I denne perioden har hun også vært mye åpnere i lokalmiljøet når det gjelder sin interesse og sine opplevelser. Hun sier selv at hun bare i få tilfeller har møtt motstand og direkte latterliggjørelse. Det virker også som hele familien (både hennes søsken og andre medlemmer) godtar hennes "livsstil".

Et lite unntak må kanskje nevnes, da hun har en yngre slektning som er adskillig mer skeptisk enn de fleste andre. Han har i alle år forsøkt å argumentere mot hennes **tolkning** av hennes opplevelser, selv om han er overbevist om at hun er oppriktig mht. at hun opplever noe spesielt. Han er i følge BC fremdeles svært skeptisk m.h.t. observasjonene og har i de siste par år møtt henne med taushet når det gjelder dette emnet.

Hennes egen sønn, svigerdatter og en eldre søster er fremdeles også ganske skeptisk, selvom holdningen ikke er så steil som for noen år siden.

BCs sosiale profil

På tross av hennes merkelige opplevelser og spesielle interesser - noe hun selv innser at hun har - må det hele tiden understrekes at BC virker svært jordnær og liketil. Det er overhode ikke tale om en person som har mistet kontakten med omgivelsene og blir latterliggjort av naboer og venner. Hun er derimot svært sosialt tilpasningsdyktig og er ellers meget godt informert om generelle samfunnsspørsmål. I tillegg har hun et vidt spekter av "vanlige" interesser. Hun gjør et godt inntrykk på dem som treffer henne, noe som bl.a. Jean-Luc Rivera kunne underskrive på.

Jeg vil i neste nummer beskrive en del av de observasjonene som også andre personer har hatt rundt omkring på Osterøy. Det er observasjoner av tildels klassisk UFO-karakter, gjort

over et lengre tidsrom av mennesker både med og uten direkte tilknytning til BC.

Fortsettes i neste nummer.

Sølvfarget "banan" filmet på video

Forskeren Zitha Rodriguez fra "Centro International de Estudios Espaciales A.C." i Mexico leder en undersøkelse av en del observasjoner som fant sted i byen San Baltazar i Puebla provinsen i august 1991. Mer enn 1000 mennesker fra San Baltazar hadde sett et sølvfarget objekt med fasong som en banan og med lys i begge ender krysse nattehimmelen.

Ifølge noen av observatørene dukket UFOet alltid opp på samme sted og svevde over et lite, hvitt hus i byen. Mennesker fra hele Mexico har strømmet til San Baltazar i håp om å se objektet. Rodriguez' sønn tok opp en videofilm av objektet både den 10. og den 14. august 1991.

Det er ikke første gang i 1991 at Mexico hadde besøk av UFOer. UFOer fikk også nasjonal mediedekning pga. noen observasjoner den 11. juli, da det var solformørkelse. Et par observatører tok opp to lysende objekter på video på samme tidspunkt som månen formørket solen. Den mexikanske journalisten Jacobo Zabludovsky fortalte i TV-programmet "24 Hours" at to sølvfargete objekter ble sett krysse månen under solformørkelsen i Mexico.

Kilde: *International UFO News Bulletin* nr. 5/1991.

NÆRKONTAKT PÅ OSTERØY

Av Mentz Kaarbø.

Det ser ut som om Osterøy i Hordaland er "hjemstøkt" av underlige, flygende fenomener. Vi bringer her en beretning om et fenomen som ble sett 2. juledag i fjor på tilsynelatende kloss hold. Vitnet er en av stadig flere personer som har opplevd underlige ting på denne øyen i årenes løp. Vi viser også til historien om Berit Clemmensens på side 10 i dette nummer.

Geografisk beliggenhet

Vitnet, Lillian Reigstad, er 32 år gammel og bor sammen med sine tre barn på en gammel gård på Røskeland på Osterøy i Hordaland. Stedet er relativt tynt befolket og ligger i et lite dalsøkk ca. 50-60 moh. under en fjelltopp. Fjellet, Burkelandsfjellet, er 365 meter høyt og ligger mot nord, ca. 150-200 meter fra huset hvor vitnet bor.

Observasjonen

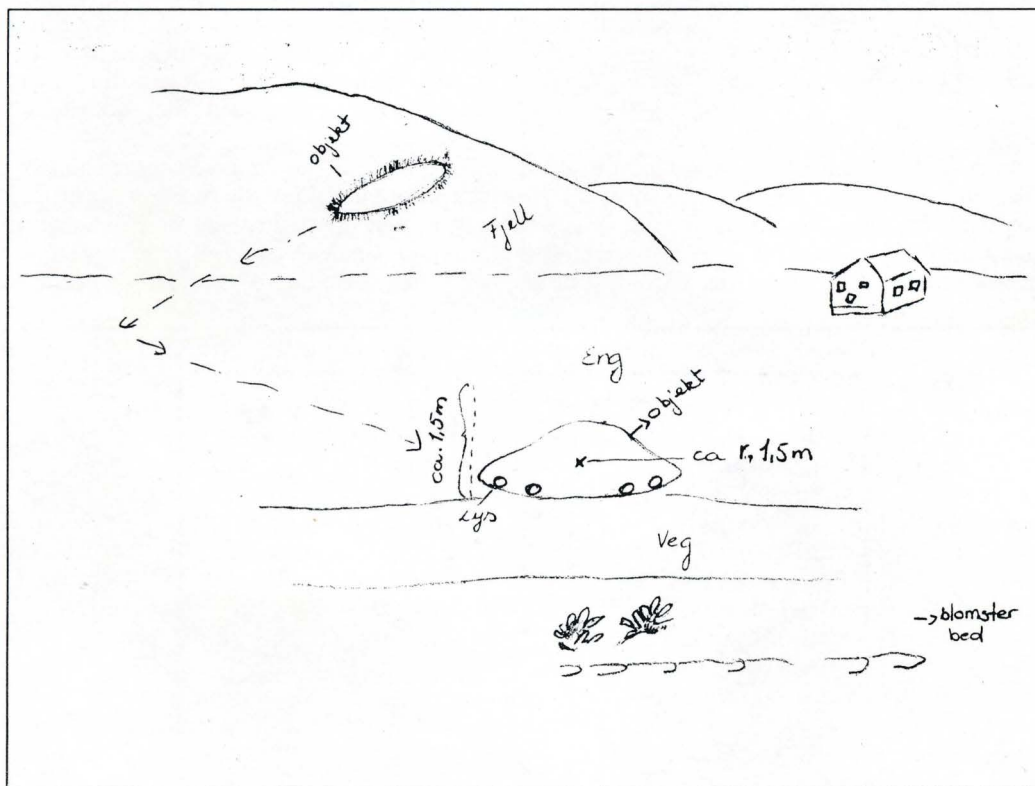
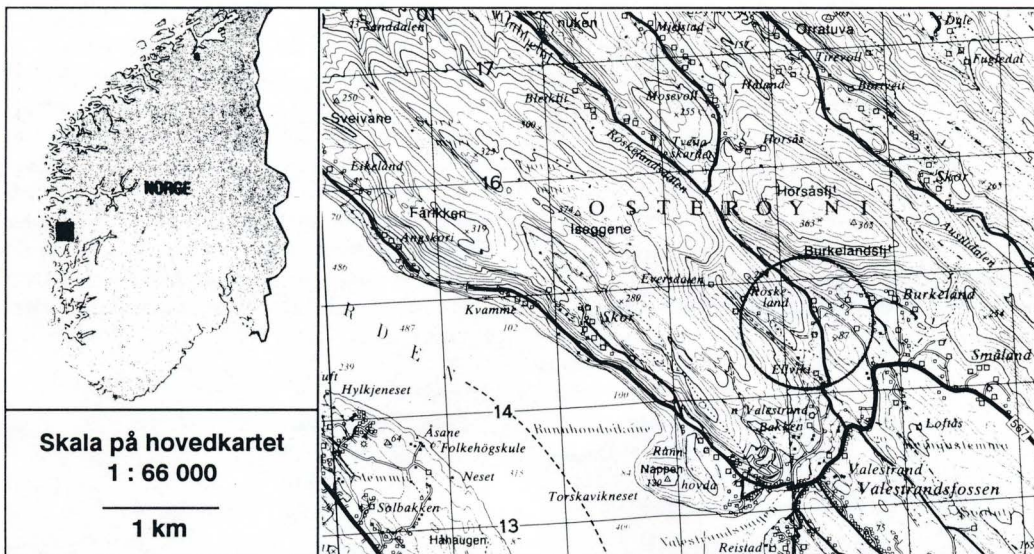
Torsdag 26. desember 1991 like før kl. 00.30 var vitnet alene i første etasje. Barna hadde gått og lagt seg og hadde sovet i flere timer. Hun går ut på altanen for å kalle inn de to hundene, samt katten. Hun får da plutselig høre en intens, monoton "motordur", senere beskrevet som orgelbrus. Hun finner ingen umiddelbar årsak til lyden og går inn i huset og ut på baksiden fordi hun tror det er noen prøver å stjele bilen. Den står oppe i veien ca. 50 meter unna, men det er hverken lyd, lys eller eksos å spore fra denne. Etter kort tid blir lyden sterkere, mer gjennomtrengende. Hun går frem på forsiden av huset igjen, og får fra utgangsdøren se et merkelig fenomen i østlig retning, oppe foran toppen av Burkelandsfjellet. Det kan best beskrives som en diskoslignende gjenstand, og den danner et svakt lysende grønlig relieff mot den mørke fjelltoppen. Hun tror et øyeblikk at det er en bekjent som er ute på en helikoptertur. Hun får ikke engang tenkt den tanken ut, for plutselig skjærer gjenstanden ned mot venstre, deretter skarpt til høyre; flyr imot henne og lander plutselig 15 meter fra henne. Det hele kan ha tatt bare ett

eller to sekunder. Hun får sjokk og slenger døren igjen bak seg. Hun løper inn i huset og får låst alle dørene i en rasende fart. Deretter våger hun seg tilbake til utgangsdøren og kikker ut ut igjen om et vindu i denne. Hun ser objektet stående på bakken bare 15 meter unna, utstyrt med 4 appelsinstore lys som var plassert på ytterkanten av det. Lysene var gulfarget, avdempet og sto i kontrast til den mørke overflaten på selve gjenstanden. Den ble antatt til å være ca. 3-4 meter i diameter; høyde ikke oppgitt. Objektet syntes en del høyere mot midten (se skisse). Lyden var fremdeles tilstede, monoton og gjennomtrengende.

Dyrene var utendørs, derfor går vitnet ut på baksiden for å hente dem inn. Der står de to hundene, vettskremte og med halen mellom beina i en tilstand hun aldri har sett dem før. De stormer inn i huset med katten hakk i hæl og legger seg i kroken sin.

Noen minutter senere dør lyden ut, og vitnet ser nok en gang ut på gjenstanden. Denne gangen er de 4 lysene sluknet og hun kan se konturene av diskosen mot den hvite, rimete bakken. Hun er imidlertid såpass hysterisk at hun ikke vet hva hun skal gjøre. De tre barna (2, 12 og 14 år) hadde ikke blitt vekket oppstyret. Hun lurte på å ringe til sine nærmeste naboer (et eldre ektepar) bosatt ca. 200 m unna, men tør ikke. I sin desperasjon ringer hun deretter til en nær bekjent og prøver å forklare situasjonen. Vedkommende uttalte i ettertid at han aldri hadde hørt vitnet i en slik tilstand før.

Etter anslagsvis en halv time går hun skjelven-



Vitnets egen tegning av hva som ble observert.

de til køys på soverommet i annen etasje. Hun turde ikke å ta enda en titt på gjenstanden; hun ville "stenge det hele mest mulig ute". En stund etterpå hører hun 5 små "innestengte" esplosjoner utenfra. Hun tror først at det er septiktanken som eksploderer, men noen sekunder etterpå hører hun at den monotone, inntrengende lyden begynner igjen - varer et sekund eller to - stopper (som startfeil på en motor) - for deretter å ta seg opp igjen. Denne gangen høres den akkurat likedan ut som tre kvarter tidligere (klokken ble sjekket og viste 01.15). Etter noen sekunder syn-tes hun lyden blir lavere og høres ut til å forsvin-ne opp igjennom dalen like ved (Røskelandsdalen). Hun er fremdeles vett-skremt og tør ikke forlate sengen for evt. å se om gjenstanden virkelig er borte. Hun prøver deret-ter å få sove (hennes tre barn hadde fremdeles ingenting hørt og sov fremdeles), men får ikke sove resten av den natten.

Været under observasjonen var kjølig (0- -2° C), muligens vindstille. Hvorvidt det var klart eller ikke, er vitnet usikker på.

Spor

Om morgenen sto familien opp tidlig. LR, og hennes to eldste barn kunne nå i fullt dagslys se det stedet hvor gjenstanden hadde stått. Obser-vasjonen hadde funnet sted i en periode med lokal kulde og noe rim på bakken. På stedet hvor

gjenstanden hadde stått var bakken bar, rimet smeltet og telen (som satt i jorden rundt om-kring) var borte - bakken var myk, nærmest gjørmeaktig. Dette området dannet en sirkel med diameter 3 meter. I sentrum av dette var det et lite hull (trakt) med en diameter på 10-12 cm og en dybde på ca. 20 cm. Hun og barna var sikker på at området med smeltet rim **ikke** var tilstede dagen før. Når det gjelder hullet var de imidlertid usikre mht. om dette hadde oppstått i forbindelse med observasjonen eller hadde vært der tidligere.

Ettervirkninger

LR fikk som sagt sjokk ved synet av gjenstanden, og hun var stiv av skrekk i løpet av hele observa-sjonsperioden. Hun følte seg også "helt skjel-ven" i flere uker etterpå og turde bl.a. ikke gå ut alene etter mørkets frembrudd. Hun var også, med all rimelighet, redd for sine barns ve og vel. LR var i begynnelsen også svært redd for at ingen ville tro hva hun hadde opplevd, men den-ne redselen fortok seg etter noen uker da hun etterhvert ble trodd av dem som fikk vite om opplevelsen.

Om morgenen den 26. desember, da hun for-talte historien til sine barn, kom hun plutselig på at hun hadde opplevd noe tilsvarende tidligere. Ca. 1 uke før dette (rundt den 20. desember) hadde hun våknet midt på natten og hørt den



SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap/år 150:--. Junior+pensionär 100:--. Beställ provex. Kr 20:-- Postgiro 47 55 22 - 9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

samme intense, monotone lyden som var tilstede under observasjonen. Hun kunne dessuten høre at hundene knurret mot døren. Hun hørte lyden noen minutter "i ørske" og hørte også - en stund etterpå - noen små smell eller eksplosjoner. Dette medførte at hun våknet helt og trodde at septiktanken var ødelagt, noe som ikke var tilfelle.

Foreløpige undersøkelser

I begynnelsen av februar kom hun i kontakt med en nabo, Rune Århus. Hun fortalte ham om sin opplevelse, og han ble meget interessert og kom over med en geigerteller. Radioaktivitet ble målt (gamma-stråling), men ingen signifikant stråling kunne påvises. Rune Århus målte også opp dybden på trakten ved landingsstedet nøyaktig og kom til en dybde på 15-20 cm. Ingen andre funn ble gjort i forbindelse med dette.

UFO-NORGES etterforskning

Undertegnede fikk vite om hendelsen i begynnelsen av mars i år via Berit Clemmensens. Søndag 8. mars var Finn W. Kalvik og jeg på åstedet for å ta det nærmere i øyesyn, samt intervju LR. Observasjonsskjema var tilsendt noen dager tidligere etter en lengre telefonsamtale.

Vi fikk landingsstedet pekt ut, og det var ganske riktig et hull der, med diameter 10-12 cm, dybden målt til 41 cm. Forskjellen i dybdemåling ene mellom Rune Århus og FWK kan synes bemerkelsesverdig. Det ble imidlertid forklart med at de hadde foretatt en del graving i hullet etter den første målingen og på denne måten øket dybden betraktelig. Ellers kunne ingen andre spor kunne sees. Stedet ble forøvrig filmet på video, med oversikt over Burkelandsfjellet, huset hvor LR bodde, de nærmeste omgivelser samt selvsagt landingsstedet. Vi vurderte å ta jordprøver, men tatt i betraktning av at det hadde gått nesten 2 1/2 måned siden observasjonen med mye regn i mellomtiden antok vi at eventuell påvirkning var "utvisket" på et tidligere tidspunkt.

For sikkerhets skyld foretok jeg henvendelser både til Flesland flystasjon, samt Meteorologisk institutt/Værvarslinga på Vestlandet. Intet var (som sedvanlig) registrert på radaren på

Flesland. Min kontaktperson, assisterende sjefsflygeleder Bent Bøe, opplyste dessuten at eventuelle registreringer av UFO med stor sannsynlighet ville bli filtrert bort, både elektronisk i systemet og av radaroperatøren selv pga. observasjons/meldeprosedyrene.

På Meteorologisk institutt ble vær-situasjonen for den 25. og 26. desember gjennomgått. Været var tildels svært mildt over hele Hordaland, med store nedbørsmengder i form av regn dette døgnnet. Meteorologen stilte seg tvilende til at det noe sted kunne ha forekommet lokal kulde med bl.a. rim på bakken, slik som angitt i vitnets rapport. Imidlertid er vitnet så sikker på både dette samt observasjonsdatoen at vi vanskelig kan overse disse opplysningene.

I tillegg ble det spurt om det var antydning til tordenvær i området, men dette ble besvart negativt. Hvis det observerte fenomenet på noen måte kunne tilbakeføres til kulelyn, var forekomsten svært atypisk i forhold til de fremherskende atmosfæriske forhold.

Jeg tok også kontakt med de nærmeste naboene, et eldre ektepar som bodde i et hus ca. 200 meter øst for LR's hus. Det ble opplyst at hverken de eller andre personer i slekten (som bodde i et boligfelt noen hundre meter lenger vekk) hadde sett eller hørt noe mistenkelig i det angjeldende tidsrom.

Konklusjon

Det er liten tvil om at Lillian Reigstad har ob-

SPØKELSESRAKETTER/ PROSJEKT 1946

UFO-NORGE Øst er i ferd med å gå igjen-
nom samtlige aviser fra 1946 for å samle
inn informasjon om "spøkelsesraketter".
Dersom noen av leserne er interessert i å
bli med på dette, ved å lese mikrofilm på
biblioteket, så kontakt UFO-NORGE Øst
snarest! Vær oppmerksom på at dette
arbeidet er spennende, men tidkrevende!

servert et fenomen som har gjort et meget stort inntrykk på henne. Det var uforklarlig for henne og synes også ved nærmere undersøkelser å forbli uidentifisert. Det må i denne forbindelse understrekes at vitnet ikke har hatt noen befatning med eller interesse for, UFO-fenomenet tidligere. Hun virket oppriktig og gav, både ved telefonsamtaler og personlig fremmøte, et meget solid og jordnært inntrykk.

Det faktum at fenomenet satte merker i frosten på bakken (observert med rimelig sikkerhet av Reigstad og hennes barn) setter denne observasjonen i kategorien nærkontakt av 2. grad.

Skulle eventuelle nye opplysninger dukke opp i saken, vil vi som vanlig komme tilbake til dette. □

HOWARD MENDER I OSLO

Av Odd-Gunnar Røed.

For et glissent publikum i Oslo messet amerikaneren Howard Menger i tre stive timer om seg og sin families fortrefelighet, og om sine kontakter fra verdensrommet. Disse vesener ser ut som oss selv - vi kan bare ta en titt på oss selv i speilet, ble det gjentatt. Han påstår at disse menneskene kommer fra hele universet, inklusive Mars og Venus.

Noe senere sier han at Venus i dag er slik jorden var for millioner av år tilbake, og at Mars i dag er slik vår jord vil bli engang i fremtiden. Noe selvmotsigende kanskje?

Menger påstår bl.a. at det er atmosfære på månen, og der finnes store kuppelformede bygninger hvor det arbeider en masse mennesker fra hele universet. Videre påstår han at på grunnlag av opplysninger han har mottatt fra sine romvenner, har han selv bygget en flygende tallerken - som fungerer! Men akk, FBI stod på døren en dag og sa fy på lanken, dette fikk han ikke lov til å holde på med. Beleilig dette kanskje, så slipper han å bevise noe.

Utviklingsprosjekter

Menger får stadig nye utviklingsprosjekter overlevert fra de fremmede. Hvorfor er alle bildene

vi får se gamle og uten særlig oversikt? Det hadde vel også vært mulig å vise oss film eller video fra noen av disse testene. F.eks. fra noen av de omtalte tallerkenmodellene og ikke bare av en ikke-magnetisk ring som jumper i været når strømmen blir slått på.

Den dristigste påstanden under foredraget var vel at amerikanske myndigheter, i full forståelse med andre nasjoner, bygger en såkalt flygende tallerken i Colorado Springs i USA. Bak 5 meter høye gjerder og en horde sikkerhetsfolk. Menger er selvfølgelig forevist alt sammen, og har dessuten fått en prøvetur i det blå. Bak rattet? Howard Menger.

På denne basen er det i tillegg film og fotoforbud, dermed er jo også det problemet løst, heldigvis.

På spørsmål fra salen om hvorfor alle lands innbyggere var ført bak lyset, lød det noe unnvikende svaret at det var på grunn av religiøse årsaker.

Tvilsomt

Neste sterke uttalelse bringer, etter min mening, inn uhyggelige perspektiver. Menneskenes sinn kan ikke lenger forandres, ergo har rommenneskene begynt å formere seg med jordboerne slik at den nye rasen skal skjønne nødvendigheten av visse ting...

Hva da med den gamle? Skal den utryddes? Over hvor lang tid skal dette pågå? Er dette en ny form for rasisme? Svaret kan være snublende nær. Vi har jo før hørt snakk om "Det hvite kosmiske broderskap" og andre mindre heldige betegnelser som fremhever hvitt og nedvurderer andre sjatteringer.

Nei folkens, la oss beholde gangsynet og et åpent sinn. Ikke la oss henge oss på en åpenbart religiøs oppfatning, hvor tilhengerne kanskje mener det godt, men som ikke har bakkekontakt nok til å se rekkevidden av sin egen dårskap. Klart Menger må selge bøker, han lever jo av det. Derfor må han jo skrive og tale om stoff som fenger.

Temaet interesserer jo mange, og mange av disse vil jo gjerne tro. Så får vi andre fortsette vårt utrettelige arbeide på selsamme område og innhente data, behandle disse og gjøre vårt beste til å forsøke å legge en eller flere løsninger på bordet. Når bevisene foreligger. □

OBSERVASJON AV LYSENDE OBJEKT I DYRØY

Av Mentz Kaarbø.

Det synes som om observasjonshyppigheten rundt om i landet har vært ganske stor i de senere årene. Vi bringer her en rapport fra et ungt par som observerte noe tilsynelatende uforklarlig på kort avstand. Denne rapporten kan også sammenlignes med Lillian Reigstads observasjon, presentert annensteds i dette nummer.

Forhistorien

UFO-NORGE ble gjort oppmerksom på rapporten via Arild Mikkelsen i Hjemmet. I forbindelse med artikkelen om Raufoss observasjonen (Hjemmet nr. 10/92 - også beskrevet i UFO nr. 2/91) ønsket han kontakt med andre mulige vitner med tilsvarende historier. Mikkelsen mottok et brev kort tid senere og formidlet dette til Odd-Gunnar Røed i Komiteen. Sistnevnte satte undertegnede på saken i begynnelsen av mars d.å. da vitnene nå er bosatt like utenfor Bergen.

Rapporten er skrevet på grunnlag av en telefonsamtale, samt utfylt rapportskjema.

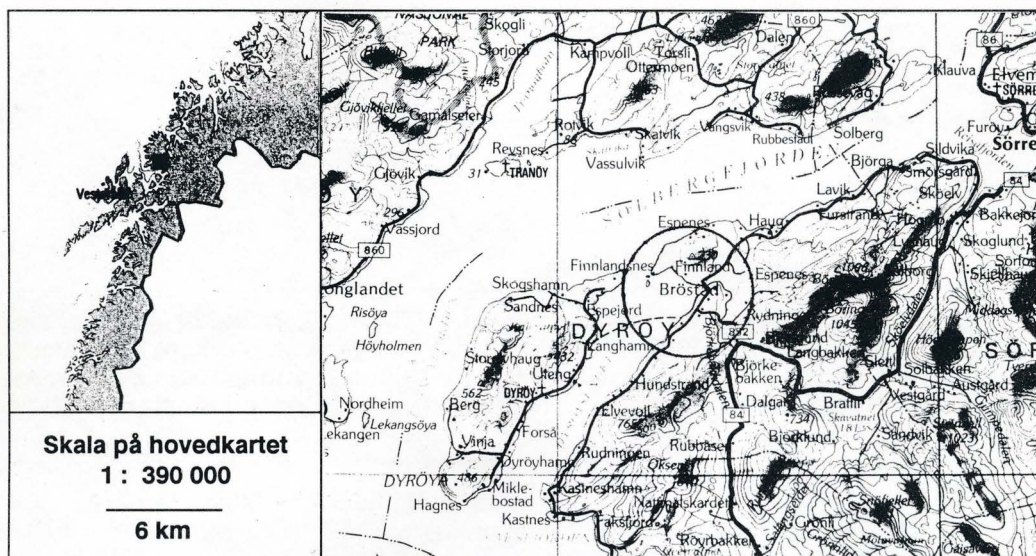
Observasjonssted og tid

Nøyaktig observasjonssted er Myrvoll gård som ligger i Brøstadbotn, Dyrøy kommune i Sør-Troms. Tidspunktet var en gang i januar 1987. Dato er ukjent, men hovedvitnet var sikker på at hennes samboer så en mandagsfilm på NRK TV. I tillegg mente hun at det var fullmåne (eller tilnærmet) og det er dermed rimelig å anta at det dreier seg om enten mandag 12. eller 19. januar 1987. Klokkeslettet ble antatt til å være rundt 22.00.

Observasjonen

Hovedvitnet, Cathé Rasmussen (CR), (som da var 16 år), befant seg i annen etasje i huset. Samboeren satt i første etasje og så på TV. Hun fikk plutselig høre en rar, høy og monotont sumrende lyd og så ut av vinduet. Over Finlandsnes-

set, beliggende 2-3 km i vestlig retning, fikk hun se en gjenstand med blinkende lys som sto stille. Elevasjonen var ca. 45°. Hennes samboer ropte opp til henne og spurte om hun kunne se hva det var. Han kom opp i annen etasje og sammen kunne de gjennom vinduet se hva som utspilte seg. Gjenstanden fløy nå plutselig i retning Dyrøya (som ligger 8-10 km mot sørvest), for deretter å bevege seg tilbake til Finlandsneset. Etter kort tid fløy den tilbake til Dyrøya igjen. Gjenstanden hadde røde, grønne og blå lys som så ut som de roterte. Deretter kom den imot vitnene i sikk-sakk og plutselig sto den rett foran dem over sletten foran huset, på en avstand av ca. 15 meter. Vitnene kunne tydelig se objektet med bakgrunn av trær lenger borte. Det sto i samme høyde over bakken som den etasjen de sto i (5-6 meter), slik at de faktisk kunne se rett ut på det. Lysene på gjenstanden beveget seg nå som om gjenstanden roterte. Overflaten på objektet var, bortsett fra lysene, mørk og ble opplyst av fullmånen som lyste klart. Formen ble beskrevet som "flat oppe og nede, spiss i kantene (8-kantet)" (se illustrasjon). Størrelsen ble anslått til å være 5 meter i diameter. Den høye monotone lyden beskrevet tidligere var ikke lenger hørbar når objektet var på kloss hold. Gjenstanden sto på denne måten i ca. 7 sekunder, deretter forsvant den plutselig med voldsom fart, slik at det virket som om den bare "forsvant i jorden" iflg. vitnene. Imidlertid kikket de opp mot skogen i nærheten, i østlig retning og der så de den igjen.



Den forsvant etter noen sekunder mellom trærne, og den monotone duren som hadde kommet tilbake i mellomtiden, forsvant kort tid etterpå. Hele observasjonen hadde vart i anslagsvis 10 minutter.

Ingen spor eller artefakter ble oppdaget senere.

Været var kaldt og klart med snø, temperaturen var ca. -10°C og månen (som var tilnærmet full) sto i antatt nordvestlig retning.

Ettervirkninger

Under observasjonen var begge vitnene redde, men ikke paniske. CR bemerket at hun hadde vanskeligheter med å få sove samme natten, siden observasjonen hadde gjort et slikt inntrykk på henne. Begge to var også redde for hva andre personer i nabolaget ville si hvis de gjorde observasjonen kjent.

Foreldre og naboer

Det unge paret bodde i samme hus som hans foreldre. På observasjonstidspunktet lå disse to og sov i et soveværelse i annen etasje. Rommet var vendt mot samme side av huset som gjenstanden ble sett (mot sør), uten at disse skal ha hørt eller sett noe som helst (!). Uten å si noe om observasjonen, spurte CR moren dagen etterpå

om de hadde merket noe spesielt, men svaret var negativt.

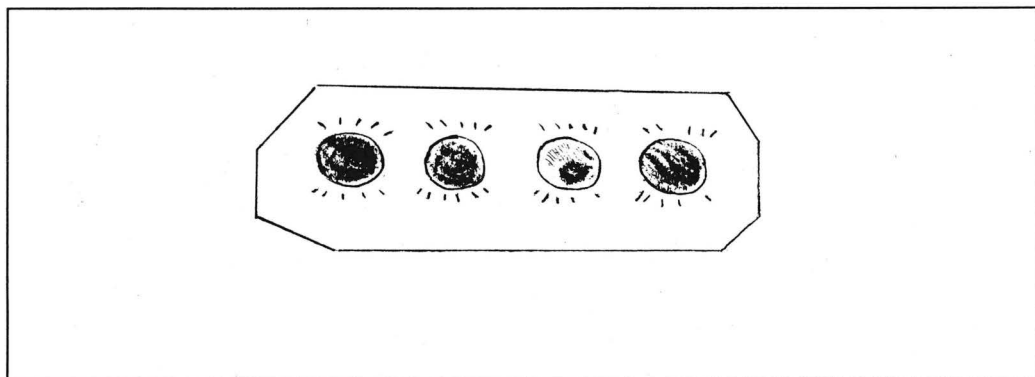
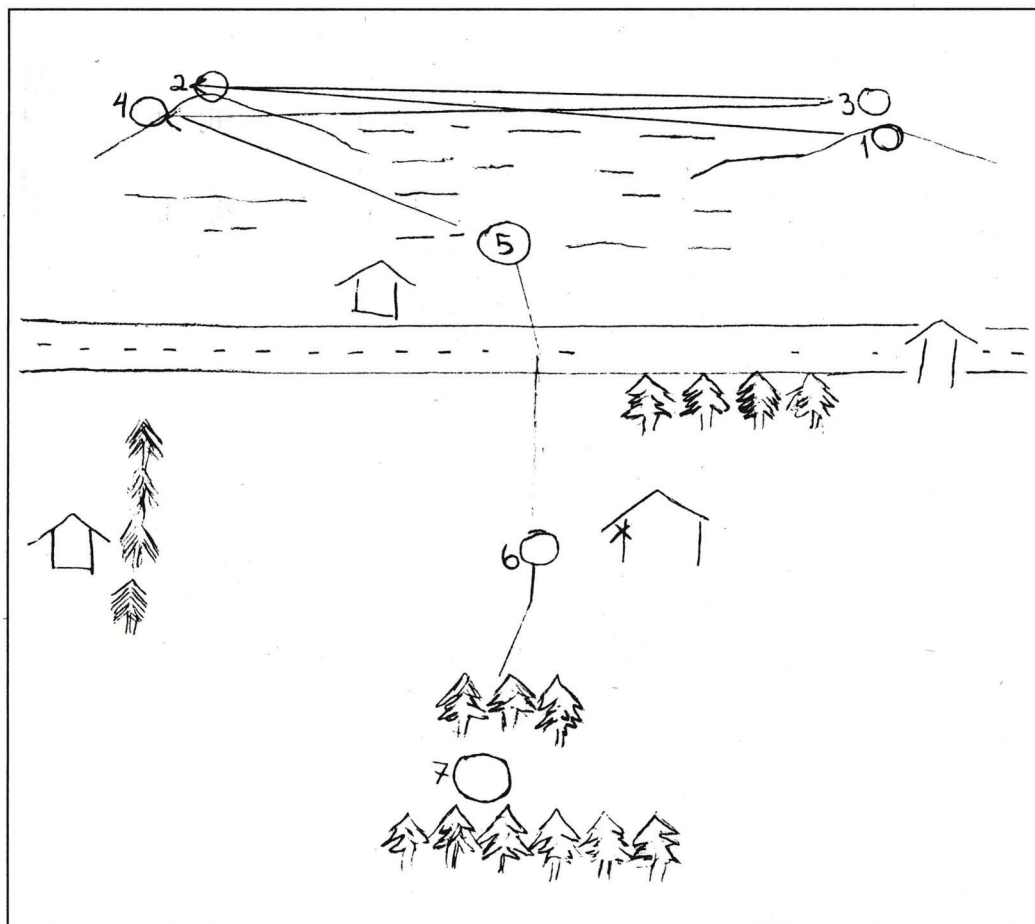
Huset ligger for seg selv, men med andre gårder og et nytt boligfelt på noen hundre meters avstand. Vitnene hørte aldri snakk om at noen andre i området hadde observert noe mistenkelig den kvelden. Dette med mulig unntak av nærmeste nabo som bodde ca. 250 meter unna. På spørsmål dagen etterpå om de hadde merket noe den aktuelle kvelden (igjen uten å røpe den virkelige grunnen) sa de at de hadde hørt en lyd på det angjeldene tidspunkt, gått til vinduet og kort konstatert at det var et helikopter. De hadde ikke brydd seg med å observere mer enn noen sekunder og var tilsynelatende sikker i sin sak.

CR trodde i begynnelsen at det hadde foregått en militærøvelse i området, bl.a. med helikopterflygninger, men ved nærmere diskusjon med sin samboer fant de ut at dette ikke var tilfelle.

Konklusjon

Nok en gang blir en konfrontert med vitneutsagn som med all mulig tydelighet viser at et tilsynelatende ukonvensjonelt fenomen har vært observert.

Det er i dette tilfelle to eksterne vitnegrupper hvis utsagn det kan være interessant å ta med: Nærmeste naboer, samt foreldrene til samboer-



Øverst: Tegning av observasjonsområdet. Nederst: Cathe Rasmussens egen tegning av fenomenet.

ren. Naboene mente med sikkerhet at det var et helikopter (etter kort tids observasjon); foreldrene hverken så eller hørte noe som helst, selv om de bare befant seg noen få meter unna vitnene. Hvis helikopterhypotesen er riktig, virker det usannsynlig at dette skulle fremstå som helt lydløst på bare anslagsvis 15 meters avstand (dersom vitnenes avstandsbedømmelse var noenlunde riktig). På den annen side er det merkelig at et slikt fenomen med både lyd og lysutsendelse skulle forbli uoppdaget i et nabolag som talte noen snes personer, hvorav de fleste

fremdeles burde være oppegående på det angitte tidspunkt. Dette siste karaktertrekk er desverre altfor vanlig i UFO-saker: Observasjoner av uforklarlige fenomener gjort av en eller noen få personer i et relativt tett befolket område. Dette trenger ikke nødvendigvis usannsynliggjøre vitneutsagnene; det kan være at fenomenet objektivt opptrer nettopp på denne måten

Med mindre vi skulle få inn nye opplysninger om denne saken, må det beskrevne fenomen i utgangspunktet bli betraktet som uidentifisert. □

Delta på reise til Mars

Nå kan alle og enhver selv delta aktivt i utforskningen av Mars.

Den russiske romfartsorganisasjonen har nemlig invitert den private amerikanske foreningen "The Planetary Society" til å delta i utvikling og testing av et Marskjøretøy.

Marskjøretøyet er planlagt til å utgjøre en viktig del i Sovjets fremtidige Mars'96 ferd. Ferden skal ved hjelp av Phobos romfartøyet samle inn vitenskapelige data om atmosfæren, vindene og overflaten på Mars. Her skal kjøretøyet bidra med å kjøre rundt på overflaten og foreta målinger og samle inn prøver.

Russerne har tilsynelatende bruk for litt vestlig teknikk og har derfor inngått en allianse med Planetary Society, som trekker på viten fra amerikanske vitenskapsmenn. Gjennom medlemskap i denne foreningen kan alle derfor være med på å støtte den fremtidige utforskningen av Mars.

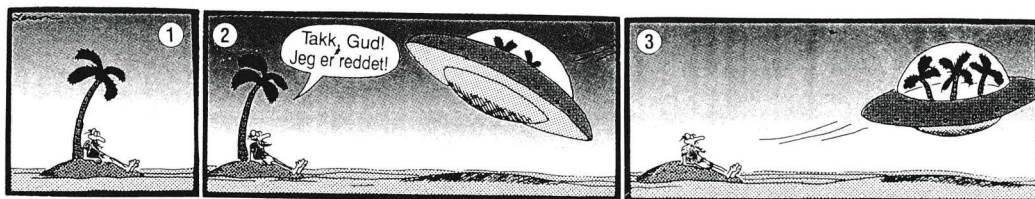
Hva som nå skjer med ferden etter Sovjets oppløsning er ikke helt klart. Men selv om planene endres på dette punktet, er det flere andre spennende prosjekter som man kan støtte gjennom foreningen.

Blant annet deltar Planetary Society aktivt i SETI-forskningen, dvs. leting etter intelligent liv i universet (altså utenfor jorden). Foreningens META-prosjekt anvender radioteleskoper ved Harvard i Massachusetts og Buenos Aires i Argentina for å lete etter intelligente radiosignaler på mer enn 8 millioner forskjellige frekvenser samtidig.

Nærmere opplysninger om Planetary Society fås på adressen:

65 North Catalina Avenue, Pasadena, CA 91106, USA.

Kilde: UFO-NYT nr. 2/1992



HAR VI STAGNERT?

Av Torfrid Urdal.

Vår medarbeider Torfrid Urdal presenterer her en del tanker omkring UFO-forskningen og andre fenomener i tiden.

I forbindelse med PSIs (Norsk Forening for Psykisk Studium og Informasjon) 20-års jubileum 25. februar 1992, står det i et skriv fra PSI-leder Sigrid Kvisle: "I PSIs yngre år sto UFO-forskningen svært sentralt i foreningens program..."

Videre presenteres det amerikanske ekteparet Howard og Connie Menger, som "to virkelige kapasiteter på dette området". Foredraget heter "KONTAKT MED ROMMENNESKENE".

Er det slik at en UFO-interesse automatisk leder oss inn i en annen verden, til parapsykologi, star people-tro, til et liv a la Eckankar's lære, etc.?

Er UFO-interessen en innfallsport til en annen livsforståelse, og hvis vi ikke går videre derfra, har vi stagnert og ikke forstått?

Jeg stiller spørsmålet, fordi vi ofte støter på dette. I stedet for å hoppe over det, er det vel bedre å gå inn i det? Så tilgi meg om dere synes jeg er enfoldig, dere som har gjort dette til en tro å basere livet på. Jeg er ikke ute etter å latterliggjøre dere, men jeg strever hele tiden med å holde mine øyne frie for skylapper. Da blir det mange spørsmål.

Den indirekte årsaken til dette innlegget, er de mange reaksjonene vi har fått etter et innlegg i VG 3. januar i år, der vår mann, Erling Strand, ble intervjuet. Overskriften var: "UFO - gåten som aldri blir løst?".

Responsen var stor, aldri har vi vel fått så mange medlemmer i ett "rush". Den første dagen satt jeg i telefonen omtrent hele tiden. Ikke alle var like hyggelige, dessverre. 50% av de som ringte, skulle belære oss, advare oss, true oss med evig helvete, eller bare fortelle hvor dumme vi var.

Selvsagt var det noen religiøse "outsidere" som slo meg i hodet med sin personlige kristendomstro, men de er jeg vant til. Jeg kommer tross alt fra en kant av landet der kristenfolket tviholder på tradisjoner og vil ha det "slik det alltid har vært". Dette kan jeg faktisk forstå. De har en dyp tro, og skal respekteres for det. Det som skremmer meg, er at jeg møter en like dyp tro blant folk jeg har møtt i UFO-kretser. De har basert hele livet sitt på sin tro. Det er kanskje mulig å forstå dette også. Den verden vi lever i dag, er så langt fra et paradys. Og er man ikke religiøs, tror på Gud, Allah, Buddha eller lignende, er det mange som finner alternativer å tro på. For noe må man ha som grunnsten i livet sitt. En eller annen mening må det da være, det må finnes en høyere makt å stole på, retningslinjer å leve etter?

UFO-fenomenet er noe uklart, noe mystisk, som vi ikke har forklaring på. Derfra er ikke avstanden stor til å tenke ut fra en teori som tiltaler, som man selv er overbevist om er riktig. Da har vi virkelig hoppet ut i det ukjente, uten sikkerhetsnett. Vi kjenner alle til historien. Da vi ikke visste at jorden var rund, trodde vi at all verdens uhyrer ventet oss ved jordens kant. Vi står da ikke på det nivået enda eller...?

Årsaken til avsporingen i UFO-kretser er klar. Man har taget en teori, kokt den litt sammen i sitt eget hode, blandet den med egne ønsker og andres historier og ønsker, og fått en livstro.

Man forsker ikke lenger. "UFO er romskip fra fremmede planeter. Det er stjernefolk blant oss. Mennesker har reist med romskipene, talt med rommenneskene. Nærkontakt av 3. grad er virkelig. Man tror på det andre forteller, man har hatt opplevelser selv. Man går videre. UFO var

noe det hele begynte med, nå **vet** man hva det er!”

Jeg avviser ikke teorien. Det er faktisk fullt mulig den er den riktige, siden vi **ikke vet** noe enda. Det er en fascinerende teori, den gir håp og forklaring på mangt.

Jeg godtar heller ikke denne teorien. Det finnes til dags dato ingen håndgripelige bevis.

Går det da ikke an å finne en gylden middelvei her? Jovisst, det er fullt mulig. Alle teorier som har blitt tilbakevist, kan vi hoppe over med god samvittighet. Alle teorier som fremdeles ikke er tilbakevist, **tar vi med oss** i den videre forskning.

Det finnes vel ikke en eneste UFO-forsker som ikke har sin egen mening om saken. Eller rettere sagt, en teori som man selv synes høres rett og naturlig ut. Men skal hver enkelt gå ut fra det, kommer vi ikke langt. Vi må ha noe å enes om, noe vi kan jobbe ut fra sammen. Da er eneste vei å gå, den gyldne middelvei.

Årsaken til at verdens vitenskapsmenn har hatt lett for å bli latterliggjort om de konsentrerer seg om UFO, er ikke at folk er dumme, at de sneversynte, at de ikke vil framover. Det er ikke der feilen ligger, vi må dessverre lete etter synderne i våre egne kretser. De av oss som har hengt seg fast i en teori, har gjort utrolig skade. En tro kan forskes på av teologer, ikke av fysikere.

Det er mulig for vitenskap og religion å gå hånd i hånd, bare de kaster skylappene og respekterer hverandre. Hvis ikke, hadde vi jo fremdeles sittet i huler og fryktet en tordengud. Troen forandrer seg i takt med de faktiske forhold. Nå **vet** vi at onde ånder ikke lurer ved verdens ende. Vi **vet** at jordens indre ikke er tilholdssted for Satan. Vi **vet** at lyn og torden er et resultat av elektriske utladninger, og ikke Tor med hammeren. Så hvorfor skulle vi miste vår tro, vår religion, om vi fikk vite hva UFO-fenomenene skyldes?

Jeg leser videre om tidligere nevnte ektepar Howard og Connie Menger. Der finner jeg at “Mr. Menger var i 1968 vitne til at amerikanske myndigheter og hæren hadde kontakt med et romskip”. Han filmet det hele, men filmene ble desverre konfiskert av regjeringsagenter.

Så ubeleilig, da. Eller kanskje veldig beleilig? Bevisene ble tatt, da er det lettere å sveve videre på tro.

Dersom denne historien er riktig, kommer vi videre dersom vi tar den for god fisk? Nei.

Vi kommer heller ikke videre om vi kaller ham en bedrager, for han er enda ikke avslørt som det.

Vi må ta det med oss, men allikevel basere vårt arbeid på harde fakta. Kjedelig? Nei, langt i fra. I de fleste tilfeller er virkeligheten langt mer spennende enn fantasier...

Det er ikke bare “Star people”-troende jeg støter på. Det er faktisk det mest håndfaste blant jungelen jeg har kommet inn i. Den mest skremmende religionen jeg hittil har støtt på, er ikke sneversynte kristne, strenge muhammedanere, Jehovas vitner eller organisasjoner som hjernevasker folk og tar pengene deres.

Nei, slike religioner har menneskene slitt med alltid, og de har alltid ført kriger i Guds navn.

Men jeg har støtt på en religion, som går direkte inn i et menneskes sinn, og stjeler både sjel og tanker, og får dem inn på en vei det nesten ikke finnes utgang fra.

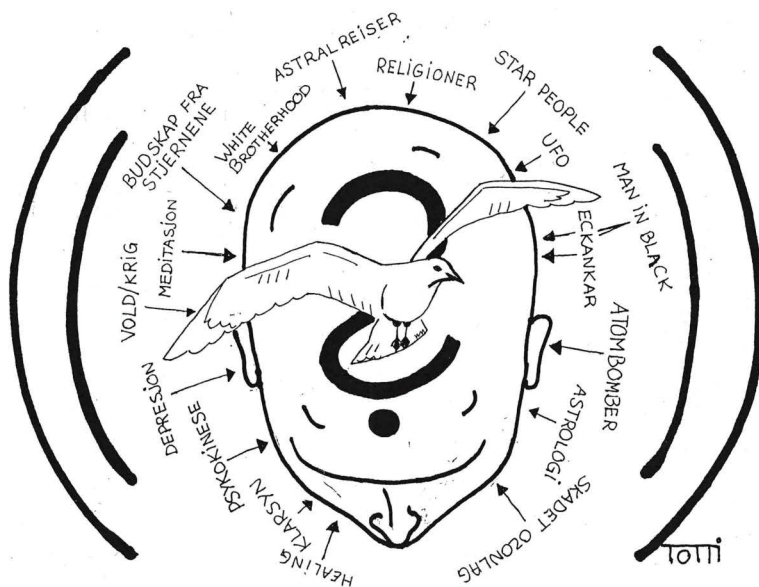
Hvorfor disse sterke ord?

Fordi jeg rett og slett er redd, for jeg har truffet mange som har kommet inn i den religionen. Til å begynne med la jeg ikke så stor vekt på det, siden alle har rett til å gå inn i det de vil, forske på det de vil, tro på det de vil. Denne religionens hovedparole er: Du bestemmer selv!

Det høres fristende og bra ut for frihetssøken- de individualister. Videre heter det: - Du skal tenke selv! Ikke la deg styre! Det er nesten for godt til å være sant. Og det er ikke sant. Du blir hele tiden styrt i den retningen de vil ha deg. Faktisk opplever du svært reelle ting underveis, som får deg til å tro at du har kommet på den rette veien. Organisasjonen har omsider innrømmet, og kalt seg for en religion, likevel bryter ikke de menneskene ut, som sier de er i mot oppgatte linjer i en tro. De sitter fast, og det er ikke det minste rart. For de er jo opplært til å tro at de tenker selv.

Det er ikke dermed sagt at jeg mener disse personene er lettlurte. Flere av dem er mennesker jeg setter pris på og er glad i. Hvorfor har så denne religionen oppstått? Er den bare et forbi- gående blaff i menneskets søken etter mening?

Kanskje har det noe å gjøre med penger - som



alt annet...

Men det er dessverre ikke grunnen til at fenomenet Eckankar har oppstått. Kanskje en liten blanding av penger og maktønsker, men ikke det heller. Og det er derfor jeg frykter den. Jeg frykter helheten bak, som impliserte ikke ser.

Som ikke er synlig for oss andre utenforstående heller. Det er på tide å sette seg ned og ta denne nye religionen på alvor, og finne ut av ting. I dette skrevet kan jeg ikke det, jeg ønsker bare å rope et varsku.

Vitenskapen i vår tid tar mange ting alvorlig, som bare ble blåst av for ti år siden.

Telepati, psykokinese, nær-døden og ut-av-kroppen-opplevelser, det er ting som det går an å snakke om i dag. Noe har vi fått beviser for, som telepati, andre ting svever fremdeles "i det blå".

Menneskeheten går faktisk framover, selv om det synes som det vi er flinkest til er krig og vold.

Til alle tider har religionene grepet fast i ting de ikke har forstått, og flettet det inn i troen. Jeg har sagt det før, og gjentar det nå: For en mann på Jesu ville en lypære vært et Guds under. Og hadde han stukket fingrene inn i en stikkontakt, ville resultatet vært djvelens verk eller Guds straffedom. Han var ikke mindre begavet, han

var bare uvitende om elektrisitet.

Kanskje, en gang i framtiden, vil vi vite mer om det forunderlige menneskesinnet, vite om de enorme muligheter vi bærer på. Kanskje vil alle vite, at de kan påvirke nesten hva som helst med tankekraft. Kanskje vi endog får beviser for at vi har en sjel, som lever uavhengig av kroppen? Hvis vi tenker oss disse tingene som realiteter, og at vi lærer oss å bruke dem, vil det ikke lenger være snakk om en religion. Men en realitet. Da vil Eckankar være "avslørt", deres teknikker være allemannseie, og ikke noe man må gå til en organisasjon eller religion for å lære. Så hvorfor bry seg?

Vi er nødt til å bry oss. Vi har da vel så pass ansvar for den verden vi er satt til å leve i, og for våre medmennesker. Jeg ser venner som nesten går til grunne, fordi de for sitt bare liv ikke klarer å "gå ut av kroppen", eller at de ikke klarer å komme til "et høyere nivå".

Da må jeg få lov til å si: - Hei, hva er det du holder på med? Ikke forsvinn inn i det ukjente, uten å ta med deg en rød tråd du kan følge tilbake om du går deg vill! Du lever her og nå, du også. Vi er kanskje nødt til å gå inn i det ukjente for å ha mulighet til å finne ut av ting, men ikke med hele sjelen! Sjelen er din, den tilhører ikke en

organisasjon.

Vi kan ha mange opplevelser som det går an å bevisse eller motbevisse, og derfor er det opp til den enkelte av oss om hva vi vil tro.

Jeg er heller ingen edsvoren ateist, som ikke tror på noe annet enn det jeg kan se svart på hvitt. Men hvorfor skal vi på død og liv analysere og sett ord på noe vi har inne i oss, og slå det i hodet på andre folk?

Nå for tiden er det så populært å snakke om hjelpere, usynlige veiledere, som følger hver enkelt. Man går endog så langt at man gir dem navn, (en dame påstår at hennes heter **anus**), mottar beskjeder fra dem og følger deres råd.

Si meg, er det bare hos meg det ringer en varselklokke?

Dersom vi mennesker har usynlige hjelpere, så er vel ikke det et fenomen som har oppstått i 1985 eller der omkring, vi har vel alltid hatt dem?

Før i tiden hadde vi noe som het samvittighetens tale. OK, så er det gammeldags, da, men det går ut på det samme, hvis vi skal snakke om en

god veileder som påvirker oss til å gjøre det rette.

Er det bare en tilfeldighet, at det omtrent samtidig eksploderer en mengde "menneskelige bomber?" Dvs., folk som voldtar, lemlester, dreper og tenner fyr på bygninger, helt umotivert. Med eneste grunn: De har fulgt en eller flere indre stemmer.

Hvis vi først skal snakke om gode og onde krefter, som det jo er snakk om i religion og tro, så skal det ikke så veldig spesielt høy IQ til, for å skjønne at den letteste plassen å gjemme seg på for det "onde", er bak det "gode".

Det er da patetisk, at mens verden forgår i kriger, forurensing, vold og naturkatastrofer, så sitter enkeltmennesket og er fortvilet fordi de ikke kan gå ut av kroppen, fordi de forgjeves speider etter "nivåer" de kan klatre opp på!!!

Kall meg gjerne naiv, barnslig eller gammeldags. Jeg tåler det. Men jeg er overbevist om at vi er på nøyaktig det nivået vi skal være, og at det er nivåene som kommer til oss, ikke omvendt. Jeg har også en klokkeklar tro på at vi har ressurser til å komme videre med, men at de ligger inne i oss selv, ikke i en diffus hjelper som fotfølger oss.

Og disse ressursene er det ikke det minste mystisk eller overdrevent med. Vi har bare glemt dem, de forsvant med "den nye tiden". Eller de forsvant sammen med barndommen.

Se på et barn - se på naturen vi har fjernet oss fra - og se tilbake på det vi har mistet. Vi er ikke nødt til å finne på nye ting, få åndelig "framgang", for å komme videre. Vi må derimot gå **tilbake**, og plukke opp det vi forkastet. Det var nemlig det mest verdifulle i et menneske vi lot ligge igjen. Vi fjernet oss fra naturen i takt med at vi begynte å ødelegge den. Vi har glemt at vi faktisk er en del av naturen, ikke skapninger som kan gjøre hva som helst og bestemme hva som helst. Det er jo helt katastrofalt, at vi kaller oss intelligente, og så har vi jo glemt livsgrunnlaget vårt!

Tenk på alt mennesket kunne før. Se på de folkestammer som enda lever i pakt med naturen. De har evner som vi tror ligger på et "nivå" høyere oppe! De kan lukte hvordan været blir, de vet alt om legende urter og telepati. Til og med døden, sjelen og åndene er det ikke noe



Gud skaper slangen

mystisk med.

Ingen er vel så fullkomment som et barn som enda ikke har blitt opplært av forkvaklede voksne i vår verden. Det viser følelser, glede og sorg, det er rettferdig. Det har ingen masker og forkledninger.

Jo, du kan gjerne kalle meg barnslig. Det tar jeg som et kompliment.

Våre vitenskapsfolk skulle også vært mer lik barn. Når en 5-åring ser noe han ikke forstår, spør han og graver for å finne det ut. Han sier ikke at ting ikke går an, for han vet at det meste går an, selv om han ikke har lært det enda.

La oss som forsker på UFO-fenomenet, lære litt av barna. La oss spørre ganske enkelt: Hva kan dette være? Uten å stille med fordommer og skylapper. Da tror jeg faktisk at vi snart finner svar. □

HOLDNINGER!!!

Bakgrunnen for UFO-NORGES ledelse til å skrive dette innlegget om holdninger er kort fortalt følgende:

En del UFO-interesserte mennesker, hjemmehørende i en sørnorsk by, har siden 1973 eksistert som en integrert gruppe i Norsk UFO Center, senere UFO-NORGE. Denne gruppen har ligget lavt i terrenget i noen tid, men har i det siste tatt seg opp igjen, og avholder interne månedlige møter. UFO-NORGE har ikke mottatt signaler om at disse på noen måte ønsker å distansere seg fra det tidligere samholdet med UFO-NORGE. Denne formen for samarbeide består hovedsakelig av utveksling av rapporter, toveis informasjon samt en tellende stemme ved UFO-NORGES Landsmøte.

Flere av medlemmene lokalt i denne gruppen er også medlemmer av UFO-NORGE, i tillegg til at de mottar den faste interne informasjonen som sendes ut.

Når vi så kaller denne artikkelen "Holdning-er", så har det begrunnelse i følgende:

Sommeren 1990 ble det tatt opp en videofilm i skjærgården, på dagtid, av et hvitt flygende objekt som tydelig ses på filmen. Filmen er av god

kvalitet og er spennende som analysemateriale.

Nå har det i selsamme område vært flere observasjoner av uidentifiserte flygende objekter over en periode på et par år. UFO-NORGE har selvfølgelig vært interessert i å få oversendt rapportkopier av disse hendelsene, men hittil har det kun kommet kopier av avismanus, beregnet på den lokale presse. Når så denne gjenstanden også lot seg feste på film, øynet vi en mulighet for å foreta skikkelige analyser av denne.

(Vi har nå en unik mulighet til dette gjennom Erling Strand ved Østfold Ingeniørhøyskole i Sarpsborg).

Vi fikk da også løfte om en kopi til dette formål, men akk, ved purring ble vi fortalt at vi ikke fikk denne likevel. Flertallet hadde bestemt at de ikke ville dele filmen med noen.

Vi skylder å gjøre oppmerksom på at UFO-NORGE ikke er ute etter å slå økonomisk mynt på materiale som blir sendt hit til undersøkelse. Vi er en idealistisk organisasjon som ønsker å komme til bunns i mysteriet UFO. Alle som leverer inn materiale blir kreditert dette, hvis de ikke ønsker anonymitet. Blir bilder etc. benyttet i ukeblader o.l. sendes honoraret uavkortet til vitnet/fotografen. Originalfilm og fotos o.a. leveres selvfølgelig tilbake etter endt analyse, hvis ikke annet er avtalt.

Når vi da møter holdninger som går ut på at det ikke er noen vits i å undersøke dette, for det er jo en selvfølge hva det er! Da må vi innrømme at vi ikke helt skjønner logikken. Hvis det er så soleklart hva dette fenomenet er, så kan det da umulig skade å analysere det vi har! Offisielt sett har til dags dato ikke noen observasjon "holdt mål" til objektiv godkjennelse, uansett hva enkeltgrupper måtte hevde. Hadde det ikke da vært fint å kunne slå i bordet en analyse som selv de mest kritiske måtte godta?

I dette spesielle tilfelle så er ikke vitnet/kameramannen medlem av UFO-NORGE, men han er medlem av denne lokalgruppen som sammen burde ha interesse av å få ting på bordet!

UFO-NORGE har i den senere tid hatt flere interessante observasjoner til analyse (Øydeskyvatn - Raufoss). Dette er informasjon som går uavkortet til denne gruppen og andre som aktivt er tilsluttet UFO-NORGE. Dette vet vi er god

underholdning for disse å diskutere over kaffekoppene. Da er det direkte synd at kommunikasjonen er enveis.

Nei, denne type holdning håper vi kan unngås for fremtiden, og vi understreker at UFO-NORGE er de første til å slå en strek over gammel regning hvis interessen til videre analyser endrer seg.

Samtidig vil vi rette en stor takk til alle dere som sender inn rapporter og evt. tilbehør. Vi er ingen stor og mektig pengesterk organisasjon og er avhengig av hver og en av dere.

Med frustrert hilsen Odd-Gunnar Røed,
Komitèen UFO-NORGE 1.6.92.



- Beklager, jeg kan ikke hjelpe deg! Jeg er fremmed her jeg også.

SVENSK VIDEOFILM OPPKLART

I det danske tidsskriftet UFO-Nyt nr 3 1991 ble det presentert bilder fra et svensk videoopptak. Videoen, som var tatt opp av Tom Joneström den 12. mai 1991, viste et svensk flagg, samt to rakettlignende objekter som flyr raskt forbi. Saken vakte en viss oppsikt og har vært hyppig omtalt i svenske og danske UFO-tidsskrift.

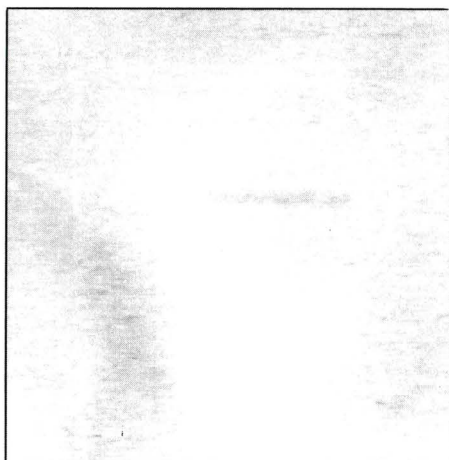
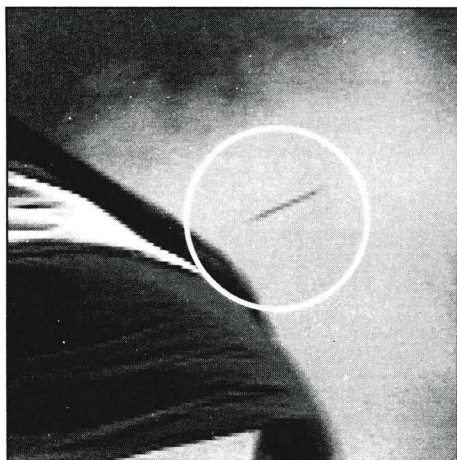
UFO-Sverige har utført en lang rekke forsøk med et tilsvarende video kamera og konkluderer med at det som på filmen lignet raketter, i virkeligheten er to fugler, som på grunn av bevegelse og kameraets innstilling blir langstrakte.

UFO-Sverige understreker i nest siste nummer av UFO-Aktuellt, at det ikke er grunn til å mistenke Joneström for svindel. Han har henvendt seg til UFO-Sverige i god tro og undret seg over et tilsynelatende uforklarlig fenomen.

Bildet til venstre er fra Joneströms videofilm. Til høyre sees et bilde fra UFO-Sveriges forsøksserie - denne gang er det en ball.

Kilde:

UFO-Nyt nr. 1/1992



UDEFINERTE GJESTER

Av Bruce Goldman.

Når en mann som Peter Sturrock begynner å interessere seg for uidentifiserte flygende objekter (UFO), må selv den mest innbarkedede skeptiker spørre seg om hva som finnes der ute.

Sturrock er en fremtredende professor i romvitenskap og astrofysikk ved Stanforduniversitetet i USA. Han har publisert mer enn 150 naturvitenskapelige artikler.

Sturrock er fellow ved American Association for the Advancement of Science, American Physical Society og Royal Astronomical Society. Fra 1983 har han tjenestegjort som visedirektør ved Stanfords senter for romvitenskap og astrofysikk. Gjennom de siste ti årene har han utviklet en levende interesse for et emne som de fleste naturvitenskapelige tidsskrifter nekter å ta alvorlig.

Hva er det i det kontroversielle UFO-spørsmålet som fascinerer Sturrock? Og hvorfor følte han behov for å danne en organisasjon i 1982 - Society for Scientific Exploration - i den hensikt å utforske et helt spektrum av fenomener som naturvitenskapen helst vil overse, så sant de ikke bare avviser dem på stående fot?

For å få svar på disse og andre forvirrende spørsmål gjorde Bruce Goldman (BG), som er naturvitenskapelig forfatter med bopel i San Francisco, følgende intervju med Sturrock (PS):

BG: Vi hører og leser om et utall av beretninger som er vanskelige å feste lit til; Historier om flygende tallerkener og små grønne menn, om Loch Ness-uhytet og Bigfoot, om medier som kan bøye metallgjenstander bare ved å stirre på dem. Hvordan vurderer du slike rapporter?

PS: Man bør være skeptisk, men samtidig objektiv, og samle inn alt bevismateriale som man kommer over. Kanskje vil slike bestrebelser bære frukt, kanskje ikke. Ingenting erstatter nøyaktige undersøkelser. På den annen side kan

nøyaktig forskning også gjendrive påstander som fremsettes.

BG: Hvordan stiller det seg med UFOer? Har du mottatt grunnløse alarmer noen gang?

PS: Å ja! La meg nevne ett eksempel. For omtrent ti år siden fortalte en venn fra Lockheed meg om en film som var tatt under en rakettopp-skytning ved White Sands i New Mexico, og hvor det ble sagt at UFO'er forekom. Min interesse ble selvsagt vakt, så jeg fikk tak i filmen samt en mengde tilleggsdata. Jeg gransket filmen rute for rute og fant helt distinkt tre eller fire lysende gjenstander som beveget seg i høyst selsomme baner mot en forøvrig mørk himmel. Til sist viste det seg likevel at filmen ikke hadde tatt opp diskosliknende gjenstander i det fjerne, men uskarpe bilder av ørsmå støvpartikler, fargestoffer eller noe annet som stammet fra selve rakettten.

BG: Så dermed forsvant altså nok at UFO! Men ville man ikke stille sterkere hvis man kom over noe fysisk bevismateriale?

PS: Slike tilfelle er særdeles vriene å komme over. Og de er ikke så lette å undersøke heller. Se nå på saken om gjenstanden som angivelig eksploderte i luften over en strand i Ubatuba i Brasil i 1957.

Det nærmeste vi idag kan komme med hensyn til øyenvitner er et brev som en ukjent person skrev til en avis-korrespondent, der han beskrev hendelsen. Forfatteren av brevet vedla fragmenter av noe han hadde plukket opp etter den angivelige eksplosjonen.

Materialet ble analysert ved et laboratorium i Rio de Janeiro, og man fant at prøven var forbausende rent magnesium. Da jeg i ettertid un-

dersøkte saken, fant jeg å kunne innestå for at de anvendte måleapparatene var så følsomme at de burde kunne oppdage urenheter ned til 100 ppm (100 deler pr. million). Det betydde at prøven var nesten rent magnesium - mye renere enn hva man kunne fremstille kommersielt på den tiden.

Forøvrig har jeg selv i min besittelse det eneste man med sikkerhet vet er igjen av dette materialet - og det utgjør bare noen milligram. Jeg forsøker å få istand mer avgjørende tester, og - noe som er like viktig - jeg samarbeider med kolleger i Brasil, som følger opp saken. Vanligvis har man vitner, men ønsker at man hadde fysiske bevis. Her har vi fysiske bevis og ønsker at vi hadde vitner!

BG: Var Kenneth Arnolds observasjon i 1947 den første UFO-observasjonen som noengang ble dokumentert?

PS: Slett ikke, men omtrent på denne tiden innledet USAs luftforsvar en rekke studier for å undersøke UFO-rapportene. En statistisk analyse fra slutten av 40-årene, som inngikk i Project Sign, inndelte de ulike fasongene som hundrevis av rapporterte gjenstander hadde, i fire kategorier. De vanligste var tallerkenformet, så fulgte torpedo- eller sigarformede gjenstander, deretter sfæriske og de resterende ble beskrevet som "lysende kuler".

BG: Du sier "hundrevis" av tilfeller bare rundt slutten av førtitallet? Hvor mange forskere satte Luftforsvaret inn for å overvåke disse tilfellene?

PS: Det var ikke mange. Programmet, som vedvarte frem til slutten av 1969 sysselsatte noen ganske få personer. Deres konsulent, J.Allen Hynek, som var leder for det astronomiske fakultet ved Northwestern University, kunne påvise at mange rapporter formodentlig gjaldt observasjoner av kjente himmellegemer; Stjerner, planeter eller meteorer. Mange andre rapporter ble forklart som ballonger eller landingslys på fly.

Med tiden fant Hynek det stadig vanskeligere å bortforklare de mange tilfellene som ble fremlagt for ham. Da hans engasjement gikk ut, hadde han gjort seg den oppfatning at "ekte UFO" antakelig var opphavet til en del av disse rapportene, hvorfor han i den gjenværende delen av sitt liv la stor energi i studiet av UFO-observasjoner.

BG: Hva var det som fenget din egen interesse for saken?

PS: Den eneste gyldige grunn til å begynne å studere UFO er at man snubler over spørsmålet ved en ren tilfeldighet. Hvis noen begynner å interessere seg for det med viten og vilje - tja, da bør man betvile hans vurderingsevne.

Tilfældighetene som ledet meg inn på dette toppet seg rundt femten år siden, da en fransk naturvitenskapsmann ved navn Jaques Valle ble ansatt i min astrofysiske gruppe. Da han hadde vært der noen uker, fikk jeg høre at han hadde skrevet flere bøker om UFO-spørsmålet. For å forstå hans interesse leste jeg et par av disse bøkene. Senere leste jeg Condonrapporten, og det var den som virkelig blåste liv i interessen.

BG: Og hva var Condonrapporten?

PS: Den var resultatet av en undersøkelse som Luftforsvaret gjennomførte i 1966. Dette ble den eneste ikke-hemmeligstemplede UFO-undersøkelsen regjeringen noen gang har stått bak. Den er derfor et meget viktig dokument.

Edward Condon, den vitenskapelige lederen, var en fremtredende professor i fysikk ved University of Colorado. Han deltok i det hele tatt ikke i feltarbeidet, men som ansvarlig hadde han rett til å skrive hva han ønsket som konklusjon på de vitenskapelige funn som ble gjort og fremlegge egne vurderinger om videre arbeid med saken. Og det var akkurat det han gjorde...

Første del av rapporten inneholder Condons vurderinger. Andre del er hans konklusjoner. Tredje del er en serie av sju sammenfatninger som er ført i pennen av medlemmer av gruppen. Fjerde del er meget omfattende og fremlegger gruppens rapporter over et seksti-talls tilfeller. Disse er gransket i detalj.

Hvis man så begynner fra begynnelsen og leser Condonrapporten fra side 1, får man ganske snart inntrykk av at selve undersøkelsen var spill av tid, og at det derfor ikke er behov for flere undersøkelser. Dette ble også den vurdering som Condon ga Luftforsvaret i 1968. Luftforsvaret aksepterte Condons vurdering og Blue Book ble nedlagt påfølgende år.

Men det finnes et dokument som jeg vil kalle anti-Condonrapporten. Man får tilgang til dette ved å lese Condonrapporten fra motsatt kant.

Hvis man gjør det, vil man kanskje reagere som jeg gjorde - jeg fikk store problemer med å få Condons konklusjoner til å stemme med hva hans egen gruppe hadde skrevet!

BG: Hvordan det?

PS: I sin diskusjon av observasjoner som var underbygget av fotomateriale, berørte Condon i det hele tatt ikke "en resterende gruppe av uidentifiserte tilfeller" som forskeren som gransket dem beskrev som "ikke uforenlig med hypotesen om at ukjente og merkelige luftfarkoster har trengt inn i luftrommet over USA".

BG: Mener du at Condonrapporten også hadde andre mangler?

PS: Å ja! Mange av de tilfellene Condonrapporten undersøkte, burde slett ikke ha vært vurdert som sådanne. De var enkle å forklare, på samme vis som 90% av rapportene var, som studiet omfattet. Men her ser vi også noe pussig: Av de hundrevis av hendelser Luftforsvaret har sett på, fremgår det klart at jo bedre data som er tilgjengelig, jo større er sannsynligheten for at tilfellet til sist klassifiseres som "ukjent". Dette er ganske eiendommelig, for hvis ethvert tilfelle kan forklares, burde man forvente det motsatte resultat: Jo bedre data, dess mindre sannsynlig at noe til sist rubriseres "ukjent".

BG: Hvis Condonrapporten gir grunnlag for så mange ubesvarte spørsmål, hvorfor tror du at Condon selv bestemte seg for at ytterligere forskning ville være et spill av tid?

PS: En mulighet er at Condon egentlig ikke ville ha jobben, men at han tross dette likevel havnet i den. I så fall kastet han seg ut i vurderinger uten seriøst å konsultere gruppens dokumenter. En annen tenkelig grunn er at det også fantes et hemmeligstemplett prosjekt.

BG: Det må du belyse...

PS: La meg si det slik: Hvis luftforsvaret ønsket å bli kvitt UFO-problemet, ville en fornuftig måte å gjøre det på, være å starte en uavhengig undersøkelse og la den ansvarlige for gruppen konkludere med at videre undersøkelser er meningsløse, for senere å få en slik konklusjon approbert av vitenskapsakademiet.

BG: Hvem er det som ser UFOer?

De fleste rapportene kommer fra vanlige mennesker - eller retttere sagt, fra et tilfeldig utvalg

av befolkningen. Det finnes et visst antall spøkefugler i befolkningen, og derfor får man også en del upålitelige rapporter fra slike. Det finnes også en del piloter i befolkningen, derfor får man rapporter fra denne yrkesgruppen.

BG: Hvordan reagerer man i vitenskapelige kretser på slike rapporter?

PS: Jeg undersøkte hva medlemmer av American Astronomical Society sa om UFO i 1977. Over halvparten av de som svarte anså at spørsmålet fortjente vitenskapelig undersøkelse. Dessuten rapporterte mellom fem og seks prosent av medlemmene om egne mulige UFO-observasjoner. Men disse vitenskapsmennene uttalte seg i fortrolighet. Hver av dem ville ha vært meget mer tilbakeholdende om man skulle ha fremstått åpent, og ville ha inntatt en klart mer negativ holdning til spørsmålet.

BG: Fins det troverdige grupper som jakter på UFO idag?

PS: Det er flere organisasjoner her i landet. En av dem, Center for UFO Studies, som ble grunnlagt av Hynek etter at Luftforsvaret nedla sine spesielle UFO-grupper i 1969, har foretatt mange undersøkelser.

Frankrikes motstykke til vårt NASA har opprettet en egen utmerket liten undersøkelsesgruppe som heter Group d'Etude des Phenomenes Aerospatiaux Nonidentifies, eller GEPAN.

GEPAN er offisielt tilknyttet forsvaret og det franske politiets gendarmerie. Det ligger enorme fordeler i å være en offentlig institusjon. Når en UFO-rapport leveres inn til det lokale politi, koples straks gendarmene inn. De snakker med vitner, innsamler bevis og underretter straks forskerne på GEPAN. Hvis et tilfelle ser ut til å være viktig, sender GEPAN ut etterforskere som har mandat til å rekvirere hjelp fra hvilket som helst laboratorium man måtte ønske.

Et av de meget interessante tilfeller som GEPAN har undersøkt, gjelder et vitne som heter Colini og som bor i Syd-Frankrike. Den 8. januar 1981 var han hjemme på den lille gården sin for å legge tak på et nytt pumpehus, mens hans kone var på jobb i byen. Sent på ettermiddagen hørte

Fortsettes på side 41

PRESSEKLIPP

Oversikt over presseklipp i perioden desember 1991-mars 1992

Kilde	Dato	Omtale
Nordhordland	30.12.91	Omtale av UFO-bølgen på Trengereid i jan-feb. 1991
Verdens Gang	04.01.92	Intervju med Erling Strand
Lofotposten	06.01.92	Uforklarlig lys over Lødingen
Fedrelandsvennen	13.01.92	Obs. av objekt over Kristiansand; undersøkt av Forsvaret
Ukjent avis	Januar	Obs. av merkelige lysfenomener over Tronfjell i Alvdal
Hjemmet nr. 10	03.03.92	Omtale av "styrtende sigar" over Hurum i juli 1979

Tilsiget av presseklipp hittil i år ligger noe under normalt. I hvert fall ikke "mot normalt".

Vi starter med det siste klippet fra 1991.

Desember 1991

Nordhordland 30.12.

Under vignetten Året 1991 i revy (februar), skriver avisen at UFO-feberen grep nordhordlendene i februar. Det var ostringen Johannes Rolland som startet det hele da han hevdet å ha sett et UFO på nattehimmelen over Sørfjorden og Osterøy. Det siktes her til UFO-flippet over Trengereid-Sørfjorden-Osterøy, med utløpere til Dalekvam og nord til Breistein-Valestrandsfossen.

Men vi skylder å gjøre oppmerksomme på at det var avisen Bygdnytt, Vaksdal som bragte de første observasjonene over området ved Inge Skulstad på Trengereid. Men Johannes Rolland m. fl. ga en bekreftelse på at det var fenomener vi ikke kunne en naturlig forklaring på.

Januar 1992

Verdens Gang 4.1.

Avisen har virkelig "kastet seg på krykkene" og presenterer en to-siders omtale av Hessdals-fenomenet og andre hendelser av UFO-karakter. Det er Erling Strand, fra vår østlandsavdeling som er intervjuet.

Omtalen ga meget god respons fra mange interesserte landet rundt, og et 50-talls nye med-

lemmer er registrert takket være at avisen opplyste leserne om vår kontaktadresse i Tønsberg (Duken).

Lofotposten 6.1.

"Mellom kl. 18.30 og 19.00 fredag 3.1 så jeg et uforklarlig lys over Lødingen. Det var så tydelig og merkelig at jeg undres på om ikke andre også har sett det", sier Øyvind Madsen til Lofotposten.

"Vi satt i stuen, da jeg fikk se lyset på himmelen, og gikk ut på trappen. Sammen med andre observerte vi dette lyset, hvitt og rødaktig som en flamme. Det kom fra fjæresteinene og steg så stille, men bratt opp i høyde med fjellet. Det var ikke så sterkt at det lyste opp landskapet, men det var klart og tydelig. Vi hørte ingen lyd i forbindelse med lyset, som forsvant utover havet, vestover mot Lofoten". Observasjonstid 5 minutter.

Fedrelandsvennen 13.1.

Militære eksperter gransker nå rapportene om et UFO som to vitner, uavhengig av hverandre, så på himmelen over Byfjorden i Kristiansand, natt til søndag den 12.1. Forsvaret fastslår at hverken fly eller helikoptre var i nærheten da et blålig lys ble observert fra Kuholmen og Oksøy fyr.

"Vi kan ikke gi noen forklaring på den lysende gjenstanden. Foreløpig kaller vi fenomenet "et UFO", sier kaptein Geir Hallert til Fedrelands-

vennen. Han er vaktstasjon ved Luftoperasjons sentret hos Forsvarskommando Sør-Norge ved Stavanger.

Forsvarets radaroperatører har ikke registrert noen aktivitet i luften over Byfjorden ved 00.30-tiden natt til søndag. Heller ikke hos Oslo Air Traffic Control på Fornebu er fenomenet registrert på radar, får avisen opplyst.

Kjevik Lufthavn var stengt da den lysende gjenstanden viste seg på nattehimmelen.

“Vi har meget finfølelse varslingsradarar som dekker luftrommet over Kristiansand. Et hvert fly eller helikopter ville bli registrert hos oss”, fremholder Hallert. UFOet er rapportert til Operasjonssentralen ved Forsvarets Overkommando i Oslo. Den 12.1 ble de to øyenvitnene fra Kristiansand avhørt av militære etterretningsoffiserer. Begge har gitt ensartet forklaring.

Fyrmester Andreas Kjeilen ved Oksøy fyr var ute for å gjøre værobservasjoner da han med ett fikk se det blålige lysglimtet sørøst for seg. “Jeg trodde først det var et fly jeg så. Lyset blinket i samme takt som blinklysene på et fly”, forklarer han til avisen.

Et annet vitne studerte den flygende gjenstanden i kikket i flere minutter, men klarte ikke å se noe omriss. “Gjenstanden stod stille i luften en god stund, så forsvant den lydløst”, forteller vitnet.

Komm.: Saken er egentlig overdrevet. Ifølge opplysninger fra Rapportentralen er kun ett vitne (Kjeilen) intervjuet av Forsvaret, og det var ved kaptein Hallert selv. Andre vitner til fenomenet har uttalt seg til UFO-NORGE og mente at det ikke var noe usedvanlig som ble observert. Det synes som om avisen har lagt mer i saken enn hva det er grunnlag for.

Januar. Avis ukjent.

“Var det et UFO vi så?”, undrer Agnes og Egil Selboe på Tronsvangen i Alvdal. Like før de skulle legge seg tirsdag kveld, ble de oppmerksomme på flere merkelige lysfenomener på himmelen ved Tronfjell. Ekteparet har aldri opplevd maken, og lurer fælt på hva det kan ha vært. Slik forklarer Agnes det hun så sammen med Egil: “Vi hadde nettopp gjort oss klar for natten litt

før kl. 22.00, da vi ved en tilfeldighet kom til å **kikke ut. Litt til høyre for Søkletten så vi en stor stjerne.** Ingen av oss tenkte noe særlig over det, og skulle til å gå fra vinduet da stjernen begynte å flytte seg. Først trodde vi det var et stjerneskudd, men det har vi sett mange ganger før, og dette lignet ikke i det hele tatt. Plutselig var det ikke én, men mange ”stjerner” som viste seg på nattehimmelen. Opptil 10 stykker beveget seg rundt og rundt i en sirkel”.

Agnes og Egil stod ikke rolig og så på hele tiden, men gikk til og fra. Den siste gangen de så ut, la de merke til en ny, stor stjerne som ikke hadde vært der før. Også den oppløste seg plutselig til mange små lys som begynte å sirkle rundt før de forsvant ut av syne. Det hele stod på tre kvarters tid.

“Vi har hatt hytte på Tronsvangen siden 1951, og bodd her fast de siste 12 årene. Flere ganger har vi sett tydelig nordlys, men det er ikke noe å snakke om mot dette. Jeg har godt syn, og oppfatter meg selv som rimelig fornuftig. Men dette var virkelig merkelig”, fortsetter Agnes, som har hørt at folk i Alvdal også så merkelige lysfenomener ved Tronfjell i fjor sommer.

Mars

Hjemmet nr. 10, 3.3.

Om formiddagen den 21. juli 1979, så elektroingeniør Asbjørn Solvang fra Hol i Hallingdal en sølvskimrende “kjempesigar” med kollisjonskurs for Hurumlandet. Han ringte Østlandssendingen. Mens Solvang var på lufta, ringte 20 andre personer inn. En av dem hadde sett UFOet plaske ned i en innsjø! - Hvem ringte? Hvor skjedde dette? Kan Hjemmets (eller UFOs) lesere være med på å oppklare dette fantastiske mysteriet?

HUSK Å FORNYE

ABONNEMENTET PÅ “UFO”!

Solvang mener at han er blitt såpass gammel at han tør stå frem med sin historie. Han kan ikke lenger gå med dette mysteriet inne i seg. For kanskje ligger løsningen på denne kjempegåten og venter på oss på bunnen av en norsk innsjø.

“Det var en ytterst fredelig søndag formiddag det skjedde. Jeg stod i båthamna på Sætre i Hurum, sammen med en ung kar fra Drammen, Per Kristian Lem. Klokken var ca. 11.00 da vi begge fikk øye på en merkelig farkost som kom i skrå vinkel ned fra himmelen. Den lignet mest av alt på en kolossal, sølvskimrende sigar. Den skrudde seg liksom gjennom luften, og vi kunne tydelig se at det blinket i vinduer langs siden av ”sigaren”. Gjenstanden hadde ingen vinger eller haleror, og var ikke et fly, dem har jeg sett et uttall av komme lavt inn over Hurumlandet mot

Fornebu, da jeg bodde ved Oslofjorden.

Nei, dette var noe helt annet - noe ingen av oss hadde sett før. Det virket som om farkosten hadde problemer, for det stod en veldig røyksky ut bak, akkurat som en diger fiskehale. Kursen mot bakken var på ca. 45 grader. Vi var begge bombesikker på at vi var vitner til et havari, men vi hørte ingen lyd, intet smell, heller ikke da gjenstanden forsvant bak åsen og ble borte”.

Størrelsen anslås til mellom 30 og 50 meter, og opplevelsen har festet seg til netthinnen for alltid.

Komm.: Rapportsentralen er takknemlig for tips fra de av våre medlemmer som kan gi opplysninger om denne hendelsen! □

FINK

Tusenvis av øyenvitner til merkelige lysfenomener over Europa

Den 5. november 1990 omkring kl. 19.00 mellom europeisk tid, observerte tusenvis av mennesker i Østerrike, Belgia, England, Frankrike, Tyskland, Italia, Nederland og Sveits et lysende fenomen på himmelen. Fenomenet, beskrevet som “en formasjon av fly”, “et triangel” og “en diamant”, ble filmet og fotografert av vitner over store deler av Europa.

Den franske avisen *Le Progres* bragte en artikkel den 6. november, som omtalte innbyggere i den franske landsbyen Chalon. Natten før hadde de observert flere lys på himmelen som dannet en likesidet trekant. Fenomenet beveget seg langsomt og lydløst fra øst til vest. På samme tid observerte en flyger et stort orange lys fulgt av et dusin mindre lyskuler som fløy i formasjon i en høyde av 500-700 meter.

Samme dag skrev den italienske avisen *Il Giornale* om et intenst hvitt lys som etterlot seg fem separate spor. Dette fenomenet ble observert natten før av mange uavhengige passasjer- og privatflygere som befant seg over Nord-Italia, i en trekant som ble dannet av byene Torino, Voghera og Genova. Fenomenet ble observert mellom kl. 19.05 og 19.10 i høyder fra 4000 til 9300 meter av minst seks flymannskaper.

Hundrevis av andre observasjoner ble gjort om kvelden den 5. november over mesteparten av mellom-Europa. Observatoriet i München offentliggjorde en uttalelse hvor fenomenet ble forklart som en meteorsverm.

I Frankrike inviterte det Nasjonale Senter for Romforskning (CNES) alle vitner av fenomenet til å sende inn rapporter. Flere dager senere annonserte den franske organisasjonen SEPRA (tidligere GEPAN) at fenomenet hadde vært forårsaket av et rakettnefall i atmosfæren. Nærmere bestemt av fragmenter til tredje trinnet av en sovjetisk Proton rakett. Denne hadde sendt opp telekommunikasjons-satelitten Gorizont 21 den 3. oktober.

Uansett forklaring, sørget hendelsen for å øke medias og publikums interesse for UFOer over hele Europa. Omtale av denne saken ble gitt i hundrevis av aviser og tidsskrifter.

Kilde: *International UFO News Bulletin* nr. 2/1991.

ET EKTE UFO

Av Mentz Kaarbø.

Et merkelig, ennå uidentifisert astronomisk objekt ble oppdaget sent i fjor høst. Vi gjengir her historien slik den ble presentert i en del utenlandske tidsskrifter.

I slutten av november i fjor dukket det opp noen små avisnotiser, bl.a. i VG, Dagbladet og Bergens Tidende som refererte til en ny astronomisk oppdagelse. Den 6. november 1991 oppdaget astronomen James Scotti ved Kitt Peak observatoriet i Arizona, USA et merkelig astronomisk objekt. Objektet (senere benevnt 1991 VG) som da nærmet seg jorden, ble først observert i et lite teleskop - et 91 cm såkalt Spacewatch Camera - og man trodde det skulle bli en lett oppgave å identifisere det. Ukene gikk, men ingen av de store astronomiske observatoriene var i stand til å gi svar på hva det egentlig var for noe. Man trodde først at det kunne dreie seg om en liten asteroide, anslagsvis 10-12 meter i diameter som var kommet eksepsjonelt nær jorden. Men en del karakteristika ved objektets utseende og bane fikk andre forskere til å tro at dette var et kunstig objekt, høyst sannsynligvis restene av et utbrent rakettrinn. Men hvilken rakett, eller når den var skutt opp var det ingen som kunne si.

Nær jorden

Den 5. desember passerte objektet ca. 460 000 km fra jorden (over Sørpolen) og svingte deretter vekk fra vår planet. Noen dager tidligere, den 2. desember, oppdaget man at objektet hadde en pulserende lysstyrke; den tredoblet lysstyrken hvert 7,5 minutt for deretter å mørkne igjen. Astronomen Brian Marsden, som er direktør ved det sentrale telegrambyrået ved Den Internasjonale Astronomiske Union, uttalte den 9. desember at "på bakgrunn av denne observasjonen er jeg overbevist om at det er et kunstig objekt. Jeg finner det lite sannsynlig at et naturlig objekt oppfører seg på denne måten". I motsetning til en del andre astronomer hadde

Marsden hele tiden antatt at det dreide seg om et kunstig objekt. Slike forandringer i lysstyrken er ifølge Marsden "typisk for en raskt roterende satellitt med sterkt reflekterende sidepaneler". Hvis overflaten var metallisk med en refleksjonsevne på rundt 50% kunne den reflekterende overflaten ha en utstrekning i størrelsesorden 30 kvadrater - f.eks. en størrelse på 10 x 3 meter.

En annen astronom, Donald Yeomans ved det kjente Jet Propulsion Laboratory i Pasadena, California, uttalte noen dager tidligere at det (antatt) 10 meter store objektet sannsynligvis var en asteroide. Etter at man oppdaget de periodiske lysvariasjonene, modererte han sin oppfatning noe selv om han fremdeles holdt på at asteroide-teorien.

I midten av desember prøvde noen astronomer å sende radarbølger mot objektet for å se om de ble reflektert. På denne måten kunne man muligens avgjøre hva man egentlig hadde med å gjøre. Imidlertid uttalte den ansvarlige for prosjektet, Jet Propulsion Laboratory's Steven J. Ostro: "Det er ikke antydning til ekko i våre data". Astronomer som prøvde å observere objektet visuelt kunne heller ikke finne det etter at det hadde passert jorden.

Umulig posisjonsbestemmelse

I en artikkel i det danske tidsskriftet UFO-NYT (nr. 1/1992) ble observasjonene beskrevet i detalj. To store teleskoper ved ESO (European Southern Observatory, beliggende på fjelltoppen La Silla i Chile) ble rettet mot objektet. Det 3,5 m store NTT (New Technology Telescope) sammen med det danske 1,54 meter Schmidt teleskopet utstyrt med et følsomt elektronisk

CCD-kamera ble benyttet for å prøve å fravriste objektet dets hemmeligheter. Jakten ble intensivert natten mellom 5. og 6. desember.

Selvom man foretok adskillige eksponeringer med NTT-teleskopet på de forutberegnete posisjoner og gjennomførte 10 eksponeringer med 1,54 meter teleskopet, viste ingen av dem det mystiske objektet med sikkerhet.

Den danske astronomen Richard M. West ved ESO fortalte at man fant flere lysspor på eksponeringene som gikk i riktig retning, og de hadde også noenlunde riktig lengde. Men de gjentok ikke seg selv fra den ene eksponeringen til den neste. Det var derfor ikke mulig å fastslå med sikkerhet hvilket spor som var det riktige.

Objektet på vei bort fra jorden

Etter dette mislykte forsøket på identifikasjon, var objektet på vei ut i verdensrommet igjen. Videre forsøk på å spore det optisk og ved hjelp av radar ble ansett for å være nytteløse på grunn av objektets lave lysstyrke og stadig økende avstand.

En representant for Den Internasjonale Astronomiske Union uttalte til slutt at det hele enten kunne dreie seg om en uvanlig asteroide, eller et utbrukt rakettrinn fra en tidlig interplanetarisk sonde. Mulige kandidater er Helios 1, Pioneer 4, og flere russiske Luna ferder. Slutt-kommentar: "Situasjonen er langt fra avklart".

Man vet imidlertid (iflg. artikkelen i UFO-NYT) at objektet følger noenlunde Jordens bane med omløpstid rundt solen på 1,06 år. Sannsynligvis vil vi støte på gjenstanden igjen om 16-18 år.

Så gjenstår det da å se om astronomene noen gang greier å identifisere dette merkelige objektet. Som ufolog er det i alle fall artig å sitte på sidelinjen og betrakte astronomenes diskusjon om noe som minst ett fagtidsskrift (*Sky & Telescope*) omtalte som "a genuine UFO" - et ekte UFO! □

Kilder:

Sky & Telescope nr. 2 og 3/1992
UFO-NYT nr. 1/1992

Bolid over Danmark og Sverige

Alarmsentralen til den danske UFO-organisasjonen SUFOI ble fullstendig nedringt i dagene fra den 7. oktober 1990 og fremover. Observatører som befant seg på Nord-Jylland i Danmark kunne observere et sterkt lysende fenomen som beveget seg raskt over himmelen i tiden rundt kl. 20.55 (Dansk sommertid) fra NØ til N. Fenomenet ble av en del vitner beskrevet som en ildkule halvparten så stor som fullmånen og forsynt med hale. Beskrivelsene av farger varierte en del, men de fleste vitnene var enig om ildkulen var blåhvit og/eller grønnaktig. Den var bare synlig i 5-10 sekunder. Totalt hadde SUFOI kontakt med over 200 hundre personer som hadde ringt alarmsentralen i forbindelse med denne saken. Imidlertid kunne man snart slå fast at det hele skyldtes en uvanlig lyssterk meteor (bolid) som gikk igjennom atmosfæren akkurat i dette området. Man fant fram til at meteoren sannsynligvis var en del av den årvisse meteorsvermen oktober-Draconidene.

Også i Riksorganisationen UFO-Sverige merket man kraftig pågang i forbindelse med fenomenet, og ledelsen for rapportsentralen her kom raskt til samme konklusjon. Ved å sammenholde observasjonene i Sverige og Danmark, fant man ut at boliden var synlig over en strekning på minst 700 km. Et tilsvarende fenomen, som inntraff den 24. oktober samme år, var synlig i Sverige og i østlige deler av Danmark.

Kilde: *UFO-NYT* nr. 1/1991; *UFO-Aktuellt* nr. 1/1991.

VIDEOANMELDELSE

Av Mentz Kaarbø.

Cropcircle communiqué

Investigating the mystery of the crop circles

Produsent/regissør John Macnish

Circlevision 1991

VHS - Hi-Fi Stereo

Varighet ca. 75 minutter

Engelsk tale

Våre lesere har sikkert fulgt med i debatten om de såkalte kornsiklene som har vært observert i engelske kornåkre de siste 10-12 årene. Masse-medier - inkludert dette tidsskrift - har med jevne mellomrom bragt oppslag om dette merkelige fenomenet som i de senere år ikke bare har begrenset seg til de britiske øyer, men også spredt seg til andre land i verden. Teorier og hypoteser har vært mange, og, sammen med antallet såkalte sirkelforskere, øket til en betydelig mengde som har dominert debatten de siste par-tre årene. I denne perioden har det også vært en betydelig økning av antall og utbredelse av kornsirkelene, i tillegg til en utvikling av stadig nye og kompliserte mønstre på de registrerte formasjoner.

Det er derfor naturlig at noen med interesse for fenomenet prøver å gjøre opp status ved å presentere både sirkler, teorier og personer med nær tilknytning til dette. Den engelske fjernsynsprodusenten John Macnish (som Odd-Gunnar Rød og Torfrid Urdal kom i kontakt med på den store UFO-konferansen i Sheffield ifjor), har laget en videofilm som langt på vei tilfredstiller kravene til en saklig og nøytral presentasjon av saken. Dette gjør han ved bl.a. å intervjuer ett dusin personer med vidt forskjellig syn på fenomenet, alt fra fysikeren Terence Meaden og hans heller jordnære vortex-teorier til astrologen Leonnie Starr, som har langt mer spekulative og for denne anmelder, litt ubegripelige meninger om det hele.

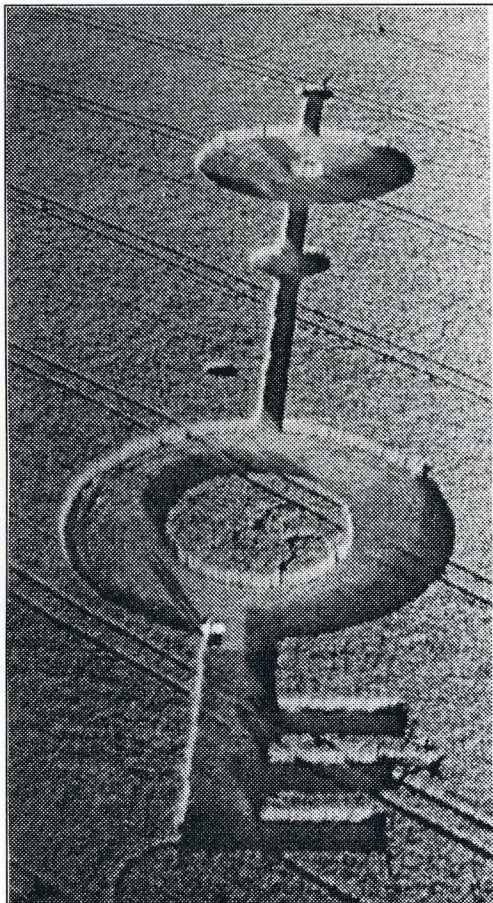
I mellom disse ytterpunktene er det særlig

Colin Andrews som får uttale seg. Han har et nærmest mytisk/religiøst forhold til sirkelfenomenet og blander inn både folkløse og urbefolkningers fortolkning av det hele. Særlig blir dette eksponert mot slutten av videoen hvor til og med økologiske aspekter blir bragt inn i debatten. På undertegnede virker det hele en smule virkelighetsfjernt, selvom det rent filmatisk gir en god effekt, og Macnish har utnyttet en del billed- og musikkmessige elementer på en kunstnerisk sett utmerket måte.

Av andre personligheter som blir intervjuet kan nevnes Busty Taylor, privatflyver som har utforsket og fotografert sirkelene fra luften de siste årene; Pat Delgado, som stort sett samarbeider med Colin Andrews og deler dennes synspunkter; Richard Andrews, som bruker ønskekvis i sirkelforskningen og som bl.a. har påvist den (tilsynelatende) sammenhengen mellom geografisk beliggenhet av sirkler og såkalte ley lines.

Filmen viser utviklingen av fenomenet, særlig i løpet av sesongene 1990 og 1991. Det aller meste av billedmaterialet er tatt opp i denne perioden og det var som kjent først i 1990 at antallet sirkler tok av for alvor. I tillegg viser filmen utviklingen av mønstre og formasjoner rundt omkring i England i disse to årene. Vi får også et kort innsyn i hva som er sett i USA og Kanada, selvom oppmerksomheten for det aller meste blir rettet mot Storbritannia.

I denne tilnærmet kronologiske beskrivelsen av fenomenet, med korte innslag av de intervjuede forskerne, blir det også tatt med en sekvens med de to påståtte svindlerne, Dave Chorley og Doug Brower. Disse sto som kjent frem i internasjonal presse i juli ifjor og påstod at de alene var ansvarlige for alle kjente kornsirkler i Storbritannia siden 1980. De blir på videoen imøtegått av bl.a. Colin Andrews, som iallefall i denne forbindelse hadde en del vektige argumenter



mot denne "løsningen" på kornsirkelfenomenet.

Av andre (og langt mer interessante) sekvenser som bør nevnes, er presentasjonen av amatørvideofilmen som noen tyske studenter tok opp i august 1991. Studentene hadde reist til England for å se nærmere på kornsirklene og de oppnådde å filme et merkelig fenomen like ved noen sirkler. Fenomenet liknet på en lysende kule 10-20 cm i diameter som bl.a. hadde den merkelige egenskap at dens utstrekning/diameter ble mindre jo nærmere kula kom kamera! Innslaget varer ikke mer enn et par minutter, men det var nok den dokumentasjonen som gjorde sterkest inntrykk. Med mindre det hele var svindel (hvilket ingen har særlig grunn til å tro) kan det kanskje gi en pekepinn på hva som

egentlig ligger bak kornsirkelfenomenet, og som muligens en dag vil gi en alvorlig utfordring til vitenskapen - hvis dette kan dokumenteres ytterligere.

Ellers blir et spesielt sirkelmønster som dukket opp sommeren 1991 i Cambridge sammenlignet med såkalte fraktalgeometriske figurer (Mandelbrot set) fordi det rett og slett - til minste detalj - var en tro kopi av en slik komplisert geometrisk figur. Dette hører til en ny gren av matematikken som prøver å beskrive kaos. Dette faktum gav noen sirkelforskere, bl.a. Colin Andrews, en del å tenke på. Denne tankegangen blir utviklet og presentert mot slutten av videoen sammen med en del økologiske perspektiver, slik som tidligere beskrevet.

Ellers i videoen er det innslag som viser et team fra BBC som oppdager og tar opp en merkelig lyd fra en kornsirkel. I tillegg får vi se tidligere upubliserte opptak fra "Operation Blackbird" - en stor overvåkningsaksjon som bl.a. involverte forsvaret - dessverre uten noe definitivt resultat.

Det må fremheves at John Macnish igjennom hele videoen har gjort et meget bevisst bruk av kunstneriske virkemidler. Spesielt har regissøren funnet frem til meget virkningsfull musikk som understreker både de mystiske og dramatiske sidene ved dette fenomenet. Med mindre man er av den bønn realistiske typen som mener at alt er svindel uansett og dette ikke er verdt å ofre en tanke, vil nok denne videoen gjøre et visst inntrykk. Undertegnede, som kanskje mest heller til Meadens plasma/virvelvinds teorier (samt et betydelig islett av svindel), lot seg - på grunn av Macnish' dramatiske presentasjon - villig forføre av de andre sirkelforskernes noe mer luftige ideer. Og hvem vet, man skal aldri si aldri - det er mer mellom himmel og jord. Det kan hende at det likevel ligger adskillig bakom dette fenomenet. Sesongen 1992 avventes med spenning! □

Pris: £ 14.99 for PAL versjon;

\$ 35.00 for NTSC versjon.

Send sjekk eller postanvisning til:

Circlevision, P.O.Box 36, Ludlow, Shropshire, SY8 3ZZ, England.

UDEFINERTE GJESTER

Fortsatt fra side 33

han en svak, hvislende lyd. Han så opp fra arbeidet og fikk øye på en mørkegrå sirkelrund gjenstand, ca. to og en halv meter i diameter, som kom meget fort i retning av eiendommen. Han syntes den lignet to store plater som var festet sammen i kanten. Gjenstanden forandret ikke hastighet og den slo ned i plenen "som en stein". Pang!

Forbløffet gikk Colini forsiktig nærmere for å se bedre. Da han sto mindre enn 60 meter fra gjenstanden, hevet den seg et par meter, vek så av og forsvant raskt ut av syne mot den lyse himmelen.

Det hadde mørknet da hans kone kom hjem, og hun trodde ham selfølgelig ikke. Morgen etter tok han henne med til stedet hvor gjenstanden hadde landet. Der så de en rufsete ring som var omtrent en desimeter tykk og rundt to meter i diameter.

Fruen fortalte dette til naboene, som på Colinis anmodning kontaktet gendarmeriet. Gendarmene kom til gården, avhørte vitner, fotograferte og tok prøver av jordsmonnet og vegetasjonen.

Det vokste alfalfa i nærheten. Gendarmene tok en rekke alfalfaprøver fra soner langt inne i ringen og utover, langt utenfor. De la nøye prøvene i respektive plastposer som de merket og sendte dem til Institut National de la Recherche Agronomique, hvor de ble analysert av dr. Michel Bounais.

Bounais analyserte mellom 20 og 30 ulike kjemiske bestanddeler hos vekstene. Han fant at den biokjemiske sammensetningen - for eksempel hos klorofyll - varierte med avstanden fra ringen. Dette er et bemerkelsesverdig tilfelle, for selv om man ville erklære det for en forfalskning, kunne hverken Bounais selv eller noen annen, såvidt jeg vet, finne metoder som påvirker vekstene i retning av de mottatte resultater.

BG: Hvordan oppsto Society for Scientific Exploration?

PS: Nesten alle medlemmene i American Astronomical Society som svarte på min rund-

spørring i 1977, sa at de ønsket mer informasjon om tidsskrifter. Vanskeligheten var at de eksisterende tidsskrifter, som Science og Nature, ganske enkelt ikke inneholdt artikler av dette slaget - en varm potet å hankses med! I 1982 dannet vi derfor et nytt selskap, og i 1987 utkom første nummer av Journal of Scientific Exploration.

BG: Hva håper dere organisasjonen skal kunne utrette?

PS: Den første milepælen er å få slike spørsmål luftet og diskutert. Ikke for at det vil gi raske resultater. Vitenskap er vanligvis en langsom prosess, men hvis tilstrekkelig mange vitenskapsfolk fatter interesse, og hvis tilstrekkelige diskusjoner vil pågå tilstrekkelig lenge, vil vi kanskje om ti år kunne si: "Vel, her er løsningen på ett av mysteriene. Resten gjenstår fortsatt, men akkurat denne anomalien kan vi forklare".

Jeg mener den vitenskapelige verden som helhet sitter med et visst ansvar overfor allmenheten. Når den vitenskapelige verden kollektivt velger å ignorere ett område, som allmenheten skriker over seg for å vite mer om, tror jeg man kan sette et spørsmålstegn ved om vi virkelig fullt ut oppfyller vårt ansvar overfor publikum i USA.

BG: Den mest fascinerende muligheten i forbindelse med UFO er vel at vi får besøk av intelligente vesener fra planeter som kretser rundt andre stjerner enn solen?

PS: Condon og Hynek har uavhengig av hverandre - og med helt ulike tankebaner - overveid den muligheten og forkastet den. Condon hevdet at det ville ta alt for lang tid for utenomjordiske å reise til jorden, mens Hynek gjorde gjeldende at det eksisterer alt for mange UFO-rapporter til at alle skulle kunne begrunnes i reiser fra andre planeter. Condon mente derfor at forklaringen måtte være enklere, mens Hynek anså at den kanskje er mer komplisert.

BG: Hvor står du selv i denne saken?

PS: UFO-problemet er så sammensatt at jeg ser for meg at løsningen også må være det. Rapportene antyder også et mer illevarslende aspekt, så derfor blir svaret kanskje ikke bare komplisert, men også uhyggelig! Jeg er åpen for å gi meg i kast med det komplekse, men føler

meg meget ille til mote når jeg står overfor det uhyggelige, det Hynek kalte "det ukjente".

Så kanskje er menneskeheten ennå ikke rede til å løse dette problemet. Naturvitenskapen er tross alt ikke mer enn 2000 år gammel, og dette tilsvarende bare et brøkdels sekund av universets alder. Arthur C. Clarke bemerket en gang at om vi ble konfrontert med med en virkelig avansert sivilisasjons teknologi, ville vi ha vansker med å skille den fra ren magi. Dette får folk til å spekulere over parallelle universer og utenomjordiske som behersker reising i tid eller raskere enn lyset.

På den annen side kan UFO-rapportene kanskje tilskrives et mer eller mindre naturlig fenomen, som vi for øyeblikket er - og en tid nok vil være - helt ukjent med. Man kan naturligvis tenke seg en tredje mulighet, nemlig den at det hverken fins noe nytt fysisk fenomen å oppdage eller intelligente vesener å møte. I så fall gjenstår for oss det deprimerende problemet, hvordan skal vi kunne forklare den verdensomfattende massepsykologiske prosess som på ett eller an-

net vis gir opphav til disse rapportene eiendommelige, men gjenkjennelige mønster, uten noen påtakelig årsak?

BG: Hvor står vi i så fall?

PS: Når det er så vanskelig å velge mellom to hypoteser, trengs det åpenbart mye mer og mye bedre data. Og etter 40 års forskning er dette idag fortsatt den største utfordringen for UFO-forskerne.

Artikkelen er oversatt i SØKAREN nr. 7 1990 fra det amerikanske tidsskriftet New Realities, mai-juni nummeret 1989. Bruce Goldman er Bachelor of Arts i filosofi ved University of Wisconsin, Bachelor of Science i fysisk teknologi ved University of Colorado og Master of Arts i cellebiologi ved Harvard University. □

Oversettelse:

J.W. Danielsson.

Bearbeidet av Per Ottesen.

LANDSMØTE 1992

UFO-NORGES landsmøte 1992 avholdes i Drammen helgen 12. og 13. september.

Adressen blir:

Veikroer Leir Sør Motell A/S

St. Hallvardsvei

3400 Lier

Motellet ligger ca. 4 km fra Drammen sentrum mot Oslo langs E18, like før Lier bomstasjon.

Følgende priser er gjeldende:

Kr. 400,- pr. enkeltrom fra fredag til søndag

Kr. 500,- pr. dobbeltrom fra fredag til søndag

Kr. 50,- pr. frokost

Motellet har eget møterom hvor landsmøtet og UFO-NORGES aktiviteter vil bli avholdt.

Bindende påmelding (skriftlig eller pr. telefon) sendes UFO-NORGE v/ Ole Jonny Brønne, Sølvreven 10, 3033 Drammen, tlf. 03-88 52 62 innen 1. august. Forslag til saker som bør behandles/dagsorden vedlegges påmeldingen.

Møteprogram sendes ut til alle påmeldte innen medio august.

Alle abonnenter har møte- og stemmerett.

Flygende trekkanter

Også i Sveits har man observert en av de utallige flygende trekantene. Ved 8-tiden om morgenen den 23. februar 1991 så flere vitner i Viganello og Chiasso et mørkt, trekantet objekt sveve rundt i omkring 20 minutter. Plutselig beveget objektet seg med stor hastighet i sørlig retning mot Italia. På undersiden hadde objektet to lysende punkter.

Etter noen måneders stillhet fikk rapportene om de belgiske trekant-observasjonene i januar 1991 fått et nytt oppsving. Paul Vanbrabant (medlem av den belgiske UFO-organisasjonen NUFOC-BELGIUM) mente at den nye rapportbølgen kom i skyggen av Golf krigen.

SOBEPS fikk på den tiden inn i gjennomsnitt 10 rapporter pr. døgn. Et høydepunkt inntraff den 12. mars, da en lang rekke detaljerte rapporter om nærobservasjoner over tettbygde områder ble registrert, fortrinnsvis over den fransktalende del av det sørlige Belgia.

En del av trekantene ble observert i en avstand av kun 10 meter og med en slags lyskaster sveipende frem og tilbake foran vitnene. Det er også flere vitner som har sett at trekantene har løst seg opp i det tomme intet foran dem. SOBEPS hadde på dette tidspunkt 45 aktive personer i felten, men det var langt fra nok til å klare å ta i mot den store mengde rapporter som strømmet inn.

Kilde: *UFO-NYT* nr. 4/1991.

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis hvor i teksten man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet bør være 5 1/4 tommer, 360 eller 1,2 Mb DOS-disketter. Teksten må være skrevet i WordPerfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og magasiner av interesse som mulig stoff for "UFO". Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver i UFO-arbeidet som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange av våre i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond.

Benytt vårt postgironummer 08 09 3 07 08 10, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

HVIS DU SER ET UFO -

HVA GJØR DU DA?

Når man får øye på et ukjent flygende objekt, så er dette ofte et så fascinerende syn at man har lett for å glemme å legge merke til en del viktige ting - data som vil være av betydning. Derfor denne lille sjekk- og huskeliste:

- **TID** - Første observasjonstidspunkt og varighet.
- **STED** - Observasjonssted (nøyaktig), evt. ved krysspeiling.
- **KURS** - Objektets bevegelsesretning (kompasskurs).
- **HØYDE** - UFOets høyde over horisonten (vinkelgrader) ved observasjonens begynnelse og slutt.
- **UFOet** - Størrelse, form og farge, samt eventuelle detaljer. (Eks.: En ert holdt mellom tommel og pekefinger på strak arm dekker akkurat månen).
- **VÆR/FLY** - Merk deg vind og værforhold, samt evt. posisjon til sol/måne. Videre om det er fly/helikopter i nærheten under eller etter observasjonen.
- **VITNE(R)** - Gjør andre oppmerksomme på UFOet og noter om mulig deres navn og adresse.
- **FOTO** - Har du kamera med eller i nærheten, så glem ikke å bruke det - ta flere bilder og varier tid/blender.
- **KONTAKT** - Har du kjente i den retning objektet beveget seg mot, så ring og få disse til å være på utkikk. Derved får man flere vitner og muligheten for å plote objektets bane.
- **LANDING** - Observeres landing, må stedet oppsøkes snarest. Se etter spor og merker og fotografer. Merk stedet godt og gjerd inn om mulig. Kontakt avdelingsledelse og/eller rapportsentralen.
- **RAPPORT** - Rapportert observasjonen snarest til avdelingsledelse og/eller rapportsentral - gjerne over telefon. Fyll ut rapportskjema og send snarest.
- **ANDRE** - Får du høre om andre personer UFO-observasjoner lokalt, så oppsøk vitne(r), undersøk og rapporter som nevnt over. Ha gjerne med informasjonsfoldere, og opptre vennlig og korrekt.